

మన్ కీ బాత్

వాలీ.2

మన్ కీ బాత్

వాల.2

Authors

Sharda Mohan and Shashi Mukherjee

Illustrations and Cover Art

Dilip Kadam

Assistant Artist

Ravindra Mokate

Production

Amar Chitra Katha

Published by

Amar Chitra Katha Pvt. Ltd

Telugu

ISBN – 978-81-19242-63-4

Amar Chitra Katha Pvt. Ltd, June 2023

© Ministry of Culture, Govt of India, June 2023

All rights reserved. This book is sold subject to the condition that the publication may not be reproduced, stored in a retrieval system (including but not limited to computers, disks, external drives, electronic or digital devices, e-readers, websites), or transmitted in any form or by any means (including but not limited to cyclostyling, photocopying, docutech or other reprographic reproductions, mechanical, recording, electronic, digital versions) without the prior written permission of the publisher, nor be otherwise circulated in any form of binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

You can now get ACK stories as part of your classroom with **ACK Learn**, a unique learning platform that brings these stories to your school with a range of workshops. Find out more at www.acklearn.com or write to us at acklearn@ack-media.com.

మనం COVID-19 మహమ్మారి యొక్క అత్యంత ఘోరమైన సమయంలో జీవించాము. మనమందరం చాలా కాలం పాటు మన కుటుంబాలతో కలిసి ఇంట్లో ఉండవలసి వచ్చిన సమయం అది. మనలో కొందరికి అది, తమ తల్లిదండ్రులు, తమ తోబుట్టువులు మరియు వారితో నివసించే వారితో వారు సన్నిహితంగా ఉన్న గొప్ప సమయం. కానీ మనలో చాలా మందికి అది చాలా కష్టకరమైన సమయం. మీరు నిరంతరం చాలా సన్నిహితంగా ఎలా జీవిస్తారు?

దురదృష్టవశాత్తు, ఈ సమయంలో, ఒక కుటుంబంగా మనల్ని కలిపి ఉంచిన మన సంప్రదాయాలను మనం చాలా సంతకారాలుగా నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నామని తెలుసుకున్నాం. ఈ సంప్రదాయాలు లేకుండా, కొన్ని కుటుంబాలకు కలిసి ఉండి ఆనందాన్ని పొందడం కష్టం అనిపించింది.

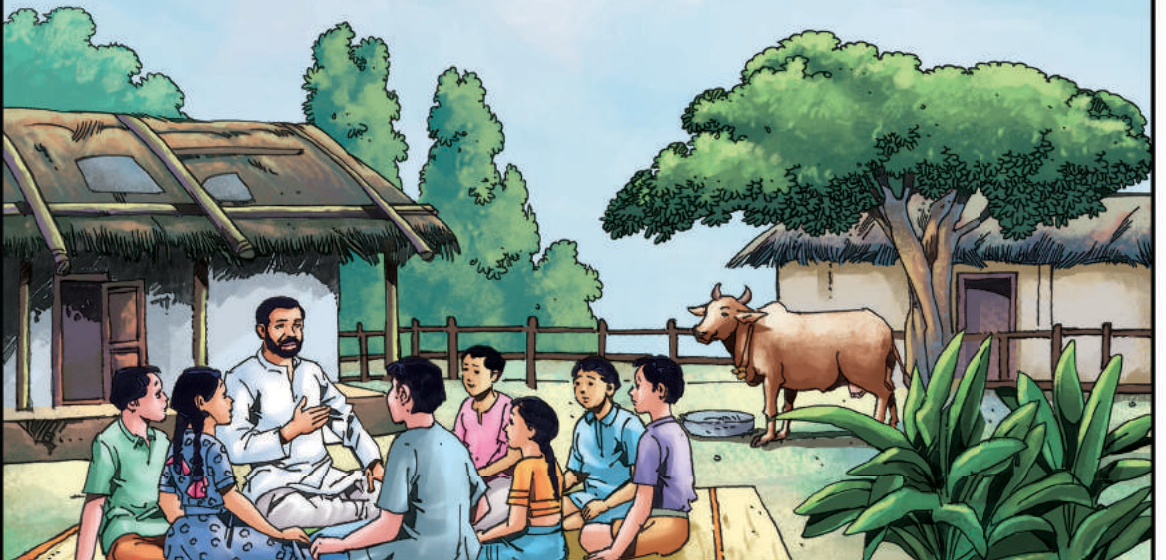
మనల్ని కుటుంబంగా కలిపి ఉంచిన ఒక ముఖ్యమైన సంప్రదాయం కథలు చెప్పడం. పూర్వం ఒక కుటుంబంలోని పెద్దలు పిల్లలకు కథలు చెబుతూ గడపేవారు. ఇది కుటుంబంలో ఆనందం, శక్తి మరియు ఏకత్వ భావనతో నింపడానికి ఉపయోగపడేది.

కథలు సృజనాత్మకతను మరియు సున్నితత్వాన్ని బయటకు తెస్తాయి. ఆత్మ ఉన్న ప్రతి చోట కథ ఉంటుంది. నేను చాలా చిన్న వయస్సులో ఉన్నప్పుడు, భారతదేశం మొత్తం ప్రయాణించాను, గ్రామాల తర్వాత గ్రామాలను సందర్శించాను. నేను ఎప్పుడూ పల్లెటూరిలో పిల్లలతో తప్పకుండా మాట్లాడేవాడిని. నాకు ఒక కథ చెప్పమని నేను తరచుగా వాళ్ళను అడుగుతాను.

వాళ్ళు, "లేదు అంకుల్, మేము మీకు ఒక జోక్ చెబుతాము, తర్వాత మీరు మాకు ఒక జోక్ చెప్పండి" అని జవాబు ఇచ్చేవాళ్ళు. ఈ పిల్లలకు కథలు వినే ఆనందం కూడా తెలియదని నేను ఆశ్చర్యపోయాను! భారతదేశంలో కథలు చెప్పే సంప్రదాయం పురాతన కాలం నాటిది. అది పంచతంత్రం, హితోపదేశం లేదా కిస్సా గోయి లోని కథలు కావచ్చు. జ్ఞానాన్ని అందించే జంతువులు మరియు పక్షులతో కథలు ఉన్నాయి మరియు విలువలను బోధించే మతపరమైన కథలు ఉన్నాయి.

ఈరోజు, నోయంగా కథ చెప్పే వేదికలను ప్రారంభించిన వారు చాలా మంది ఉన్నారు. అమర్ వ్యాస్ మరియు అతని స్నేహితులు gaathastory.in ని ప్రారంభించారు. వైశాలి వ్యవహారే దేశ్ పాండే గ్రామ ప్రజలు మరియు రైతుల గురించి చెప్పే కథలను ప్రచురణలోకి తెచ్చారు. టెంగుళూరుకు చెందిన విక్రమ్ శ్రీధర్, బాపు కథలు చెప్పడంలో ప్రత్యేక అభిరుచి ఉన్న కథకుడు. చెన్నైకి చెందిన శ్రీవిద్యా వీరరాఘవన్, kathalaya.orgకి చెందిన గీతా రామానుజం, వీరి గురించి మీరు మరింత తెలుసుకోవాల్సిన అవసరం ఉన్న అద్భుతమైన కథకులు.

నా ప్రోగ్రాం మన కి బాతీ నుండి కథకులు మరియు అనేక ఇతర స్ఫూర్తిదాయకమైన వ్యక్తుల గురించి మనకు మరిన్ని కథలు చెబుతున్న, నాయర్ సర్ని అతని పాఠశాలలో కలుద్దాం.

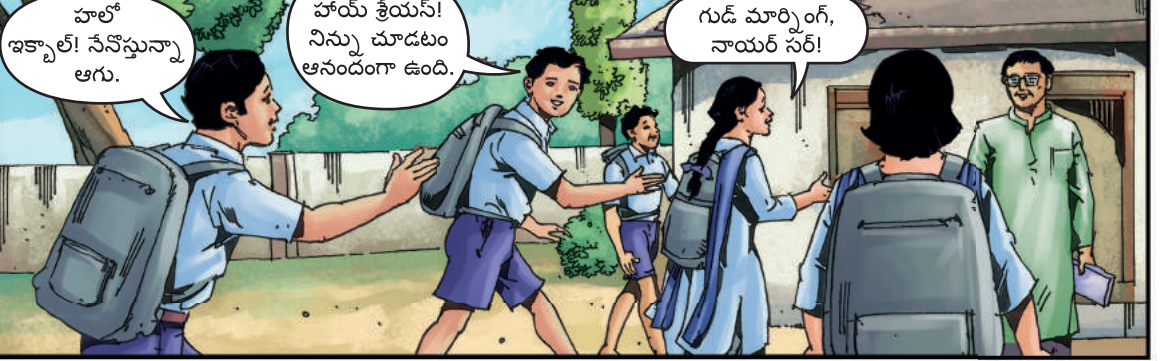

కంటెంట్లు

1	అంతా కథల గురించే	3
2	వీరేంద్ర యాదవ్	7
3	ఉష దూబే	10
4	టి. శ్రీనివాసాచార్య	13
5	అనుదీప్ మరియు మినుషా	15
6	సల్మాన్	18
7	యెన్. ఎస్. రాజప్పన్	20
8	సీ. వీ. రాజు	23
9	భగీరథి అమ్మ	26
10	రాజేంద్ర జాదవ్	28
11	గాయత్రి	30

అంతా కథల గురించే

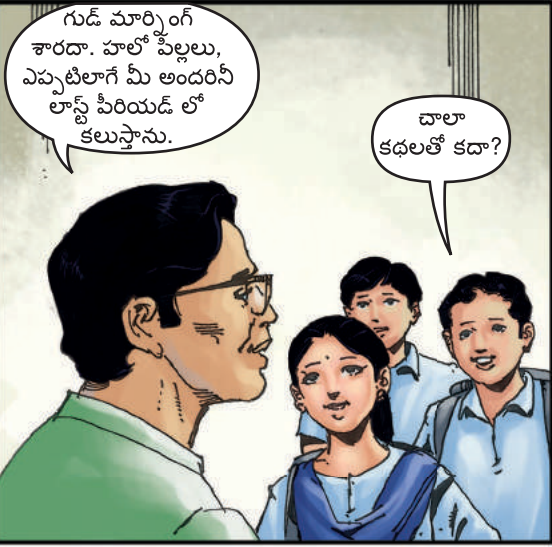
వేసవి సెలవులు ముగిసి పిల్లలంతా తిరిగి పాఠశాలకు చేరుకున్నారు.

హలో ఇక్కాల్! నేనొస్తున్నా ఆగు.

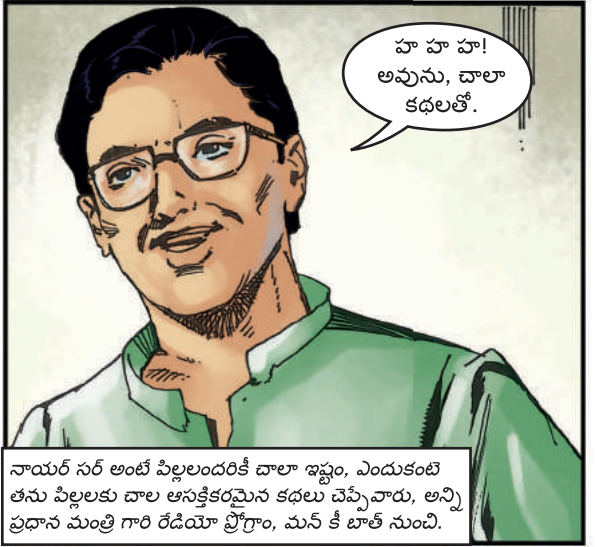
హాయ్ శ్రీయస్! నిన్ను చూడటం ఆనందంగా ఉంది.

గుడ్ మార్నింగ్, నాయర్ సర్!

గుడ్ మార్నింగ్ శారదా. హలో పిల్లలు, ఎప్పటిలాగే మీ అందరినీ లాస్ట్ పీరియడ్ లో కలుస్తాను.

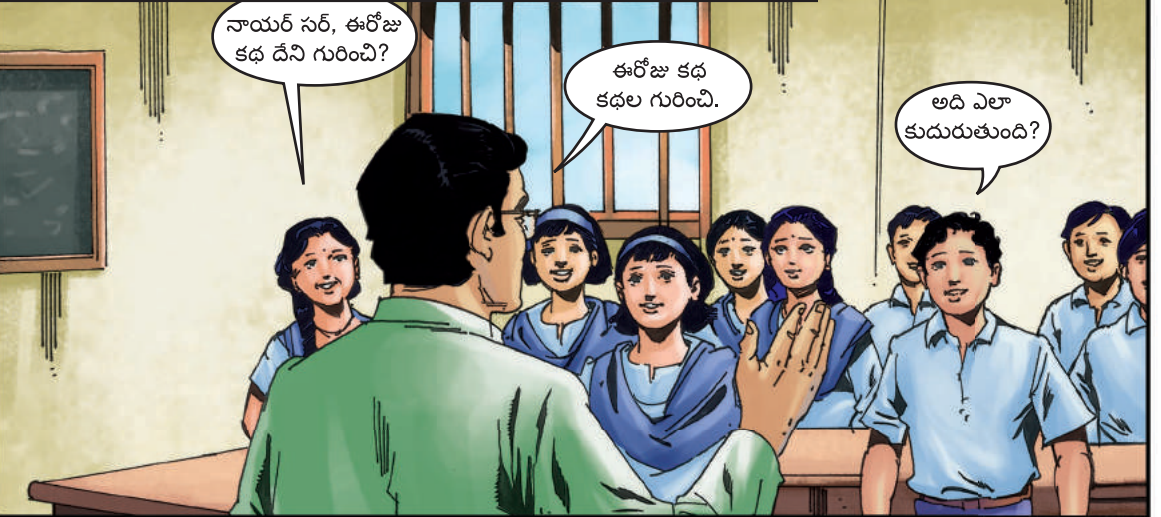
చాలా కథలతో కదా?

హా హా హా! అవును, చాలా కథలతో.

నాయర్ సర్ అంటే పిల్లలందరికీ చాలా ఇష్టం, ఎందుకంటే తను పిల్లలకు చాలా ఆసక్తికరమైన కథలు చెప్పేవారు, అన్ని ప్రధాన మంత్రి గారి రేడియో ప్రోగ్రాం, మన కీ బాత్ నుంచి.

అనుకున్నట్టుగానే, రోజు చివరిలో, అతను ఎప్పటిలాగే షద్ధ చిరునవ్వుతో లోపలికి వచ్చాడు.

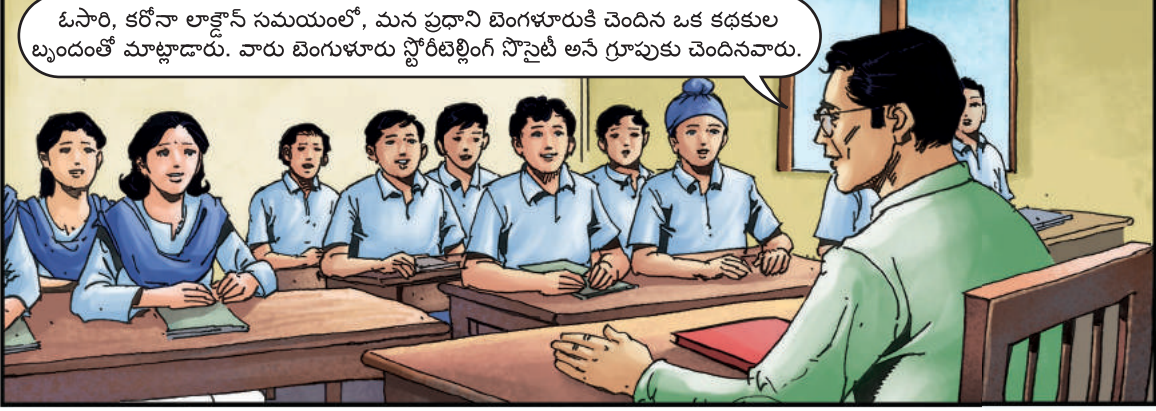
నాయర్ సర్, ఈరోజు కథ దేని గురించి?

ఈరోజు కథ కథల గురించి.

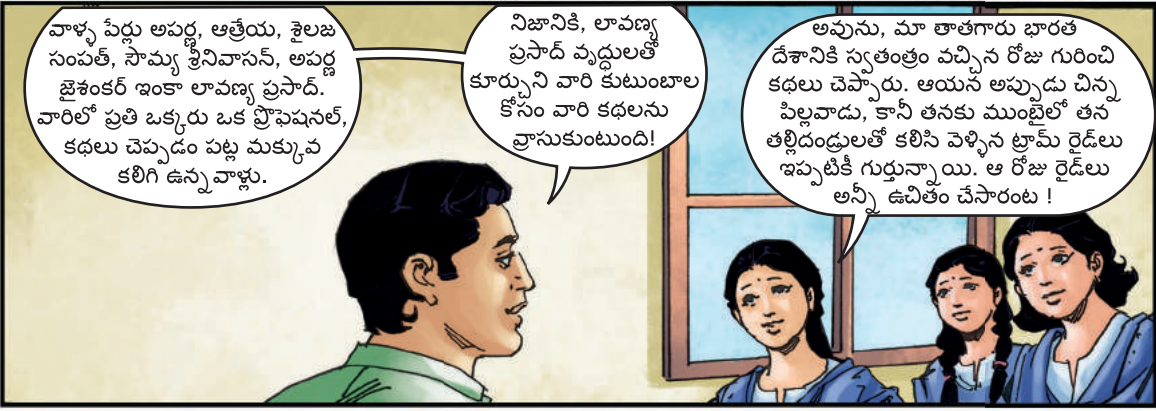
అది ఎలా కుదురుతుంది?

నాయర్ సర్ అందరిని కుర్చీల్లో కూర్చోమని సైగ చేసాడు. అందరూ కూర్చున్న తరువాత -

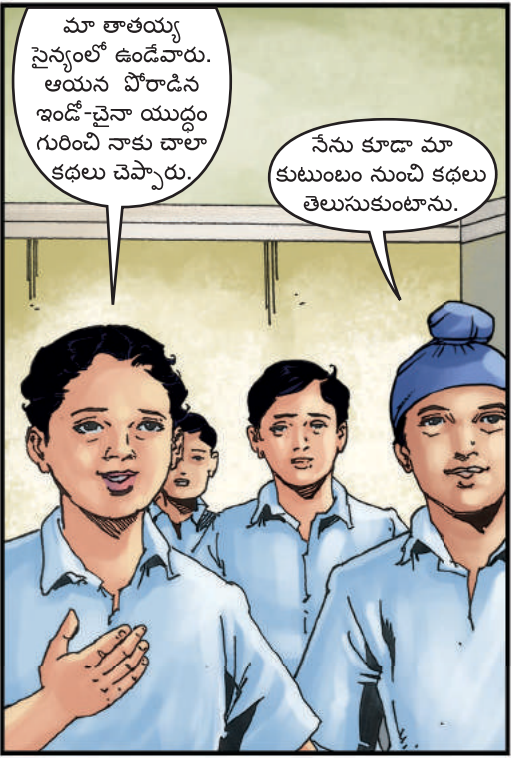
ఓసారి, కరోనా లాక్డౌన్ సమయంలో, మన ప్రధాని బెంగళూరుకి చెందిన ఒక కథకుల బృందంతో మాట్లాడారు. వారు బెంగళూరు స్టోరీటెల్లింగ్ సొసైటీ అనే గ్రూపుకు చెందినవారు.

వాళ్ళ పేర్లు అపర్ణ, ఆత్రేయ, శైలజ సంపత్, సౌమ్య శ్రీనివాసన్, అపర్ణ జైశంకర్ ఇంకా లావణ్య ప్రసాద్. వారిలో ప్రతి ఒక్కరు ఒక ప్రొఫెషనల్, కథలు చెప్పడం పట్ల మక్కువ కలిగి ఉన్నవాళ్ళు.

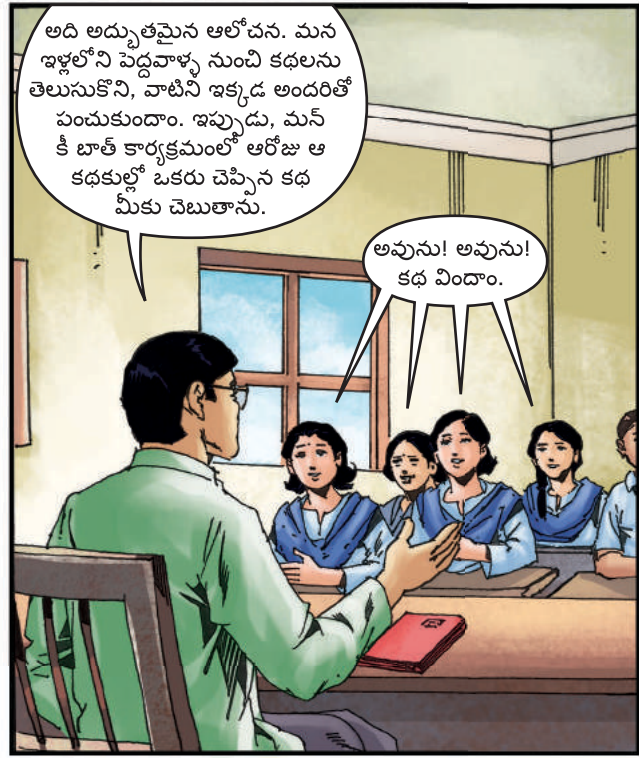
నిజానికి, లావణ్య ప్రసాద్ వృద్ధులతో కూర్చుని వారి కుటుంబాల కోసం వారి కథలను వ్రాసుకుంటుంది!

అవును, మా తాతగారు భారత దేశానికి స్వతంత్రం వచ్చిన రోజు గురించి కథలు చెప్పారు. ఆయన అప్పుడు చిన్న పిల్లవాడు, కానీ తనకు ముంబైలో తన తల్లిదండ్రులతో కలిసి వెళ్ళిన ట్రామ్ రైడ్లు ఇప్పటికీ గుర్తున్నాయి. ఆ రోజు రైడ్లు అన్నీ ఉచితం చేసారంటు!

మా తాతయ్య సైన్యంలో ఉండేవారు. ఆయన పోరాడిన ఇండో-చైనా యుద్ధం గురించి నాకు చాలా కథలు చెప్పారు.

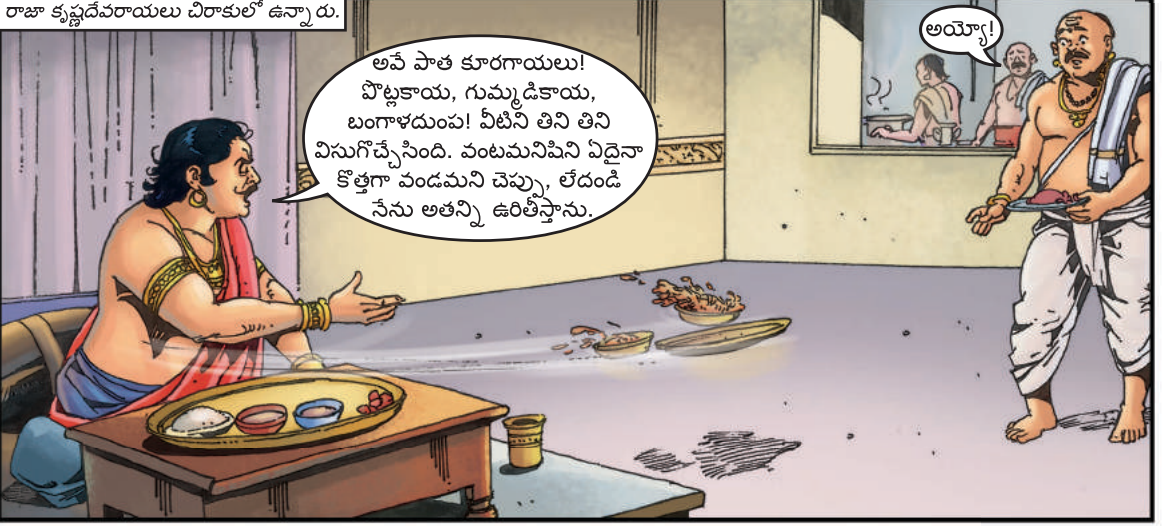
నేను కూడా మా కుటుంబం నుంచి కథలు తెలుసుకుంటాను.

అది అద్భుతమైన ఆలోచన. మన ఇళ్ళలోని పెద్దవాళ్ళ నుంచి కథలను తెలుసుకొని, వాటిని ఇక్కడ అందరితో పంచుకుందాం. ఇప్పుడు, మన్ కీ బాత్ కార్యక్రమంలో ఆరోజు ఆ కథకుల్లో ఒకరు చెప్పిన కథ మీకు చెబుతాను.

అవును! అవును! కథ విందాం.

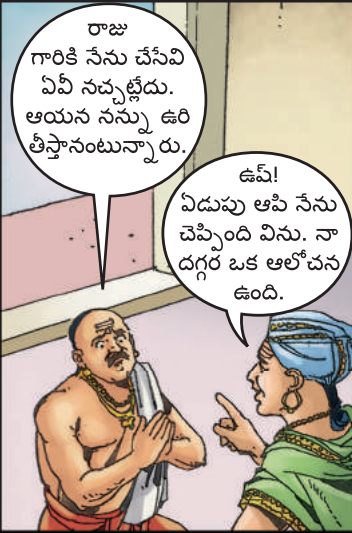
రాజు కృష్ణదేవరాయలు చిరాకులో ఉన్నారు.

అవే పాత కూరగాయలు!
పొట్లకాయ, గుమ్మడికాయ,
బంగాళదుంప! వీటిని తిని తిని
విసుగొచ్చేసింది. వంటమనిషిని ఏదైనా
కొత్తగా వండమని చెప్పు, లేదంటే
నేను అతన్ని ఉరితీస్తాను.

అయ్యో!

పాపం ఆ వంటవాడు పరిగెత్తుకుంటూ రాజు
గారి సలహాదారు తినాలి రామకృష్ణ దగ్గరికి
వెళ్లి, తన బాధ చెప్పుకున్నాడు.

రాజు
గారికి నేను చేసేవి
ఏవీ నచ్చట్లేదు.
ఆయన నన్ను ఉరి
తీస్తానంటున్నారు.

ఉమ్!
ఏడుపు ఆపి నేను
చెప్పింది విను. నా
దగ్గర ఒక ఆలోచన
ఉంది.

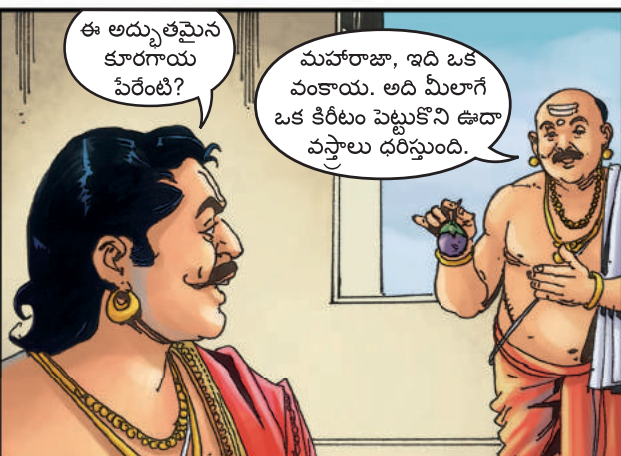
మరుసటి రోజు భోజనం
సమయంలో -

ఇది
అద్భుతంగా ఉండాలి,
లేదంటే.....

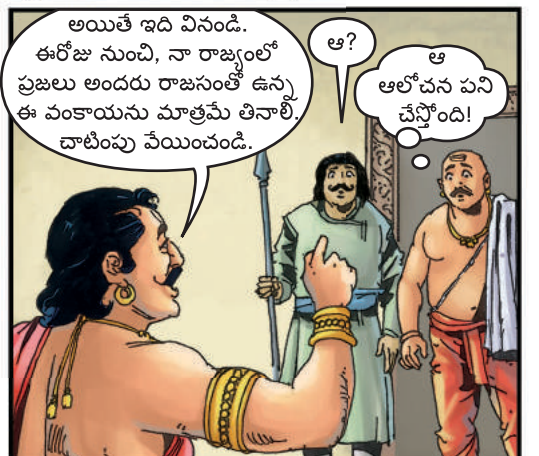

అహా!
చాలా రుచికరంగా
ఉంది!

ఈ అద్భుతమైన
కూరగాయ
పేరెంటి?

మహారాజా, ఇది ఒక
వంకాయ. అది మీలాగే
ఒక కిరీటం పెట్టుకొని ఉదా
వస్త్రాలు ధరిస్తుంది.

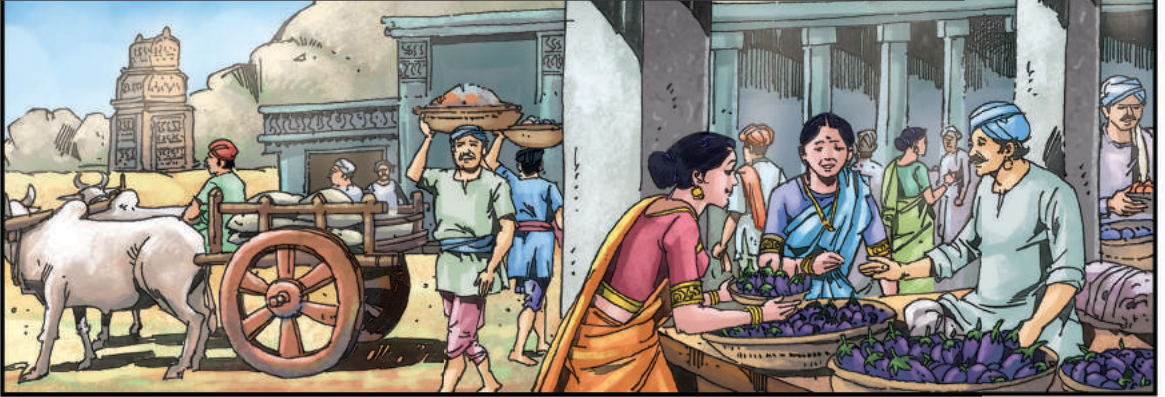

అయితే ఇది వినండి.
ఈరోజు నుంచి, నా రాజ్యంలో
ప్రజలు అందరూ రాజుసంతో ఉన్న
ఈ వంకాయను మాత్రమే తినాలి.
చాటింపు వేయించండి.

ఆ?

ఆ
ఆలోచన పని
చేస్తోంది!

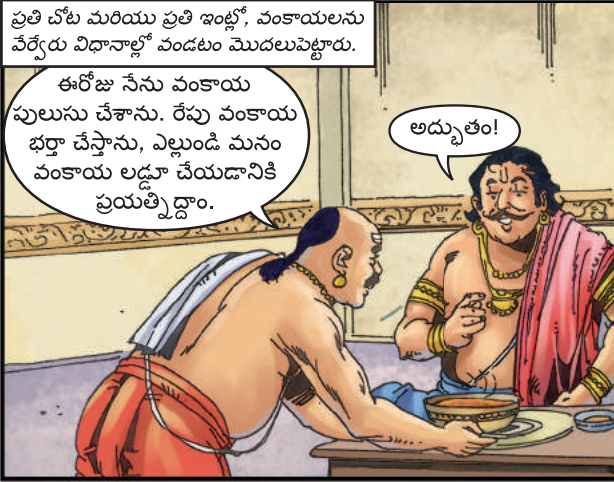
చాలా బండ్ల నిండా వంకాయలు రాజ్యంలోకి తీసుకురాబడ్డాయి మరియు మిగిలిన కూరగాయలన్నీ మాయమయిపోయాయి.

ప్రతి చోట మరియు ప్రతి ఇంట్లో, వంకాయలను వేర్వేరు విధానాల్లో వండటం మొదలుపెట్టారు.

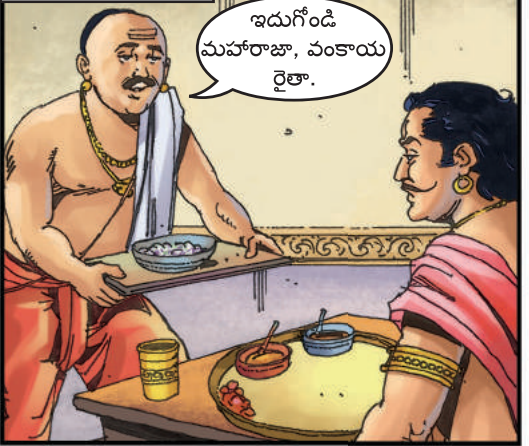
ఈరోజు నేను వంకాయ పులుసు చేశాను. రేపు వంకాయ భర్తా చేస్తాను, ఎల్లండి మనం వంకాయ లడ్డూ చేయడానికి ప్రయత్నిద్దాం.

అద్భుతం!

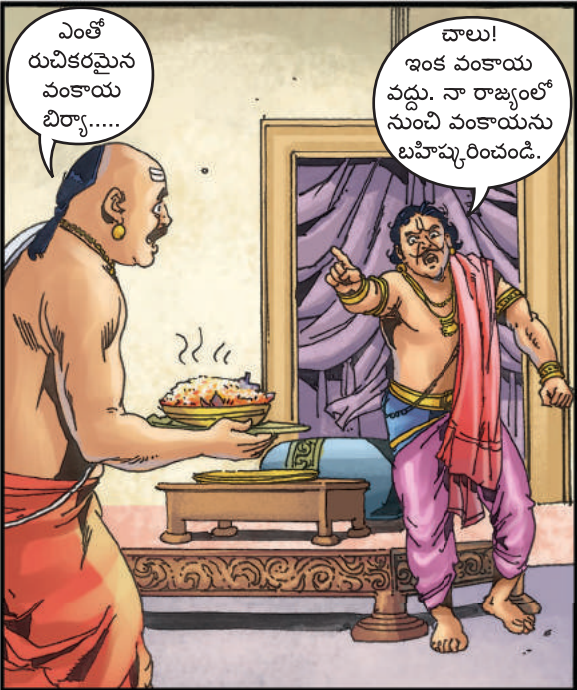
కానీ, కొంత కాలంలోనే -

ఇదుగోండి మహారాజా, వంకాయ రైతా.

ఎంతో రుచికరమైన వంకాయ బిర్యా.....

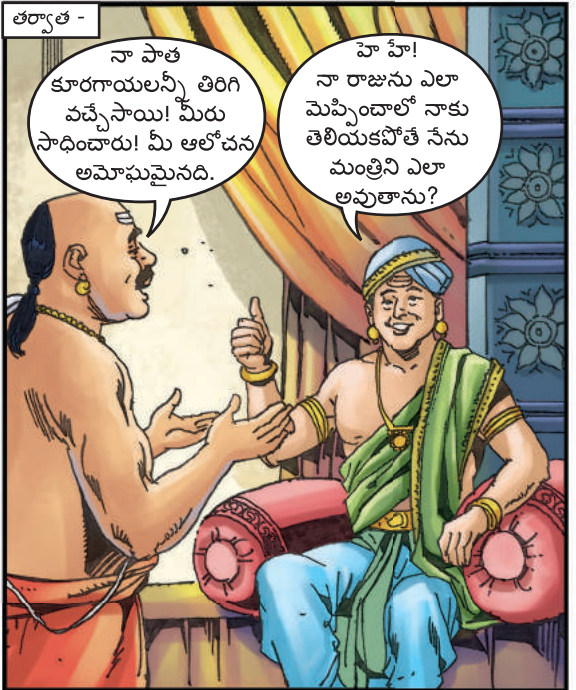
చాలు! ఇంక వంకాయ వద్దు. నా రాజ్యంలో నుంచి వంకాయను బహిష్కరించండి.

తర్వాత -

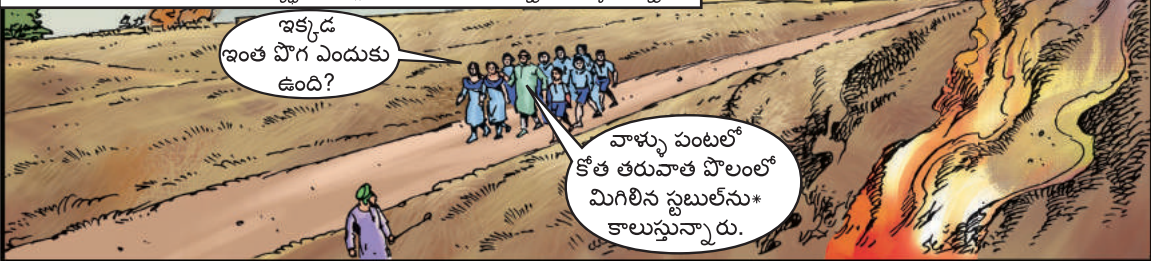
నా పాత కూరగాయలన్నీ తిరిగి వచ్చేసాయి! మీరు సాధించారు! మీ ఆలోచన అమోఘమైనది.

హే హే! నా రాజును ఎలా మెప్పించాలో నాకు తెలియకపోతే నేను మంత్రిని ఎలా అవుతాను?

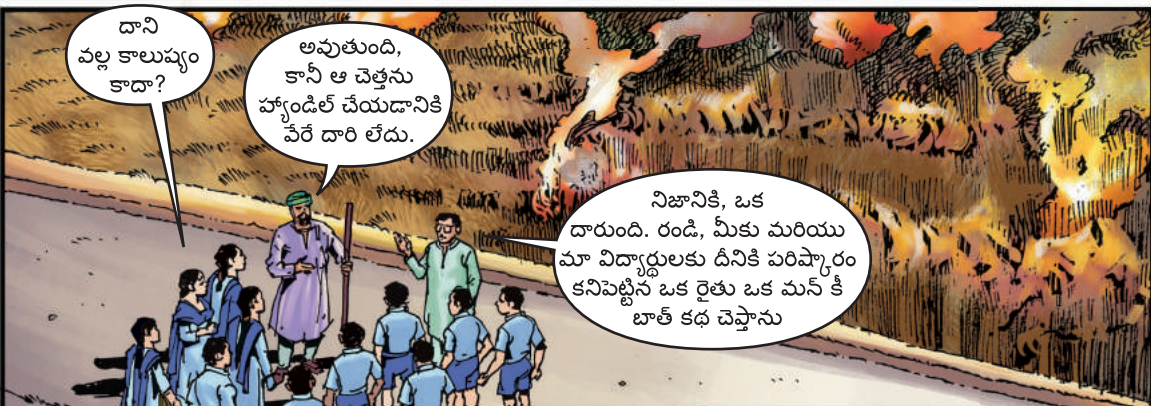
వీరేంద్ర యాదవ్

నాయర్ సర్ మరియు ఆయన విద్యార్థులు డిల్లీలోని ఒక ఒక పొలాన్ని సందర్శిస్తున్నారు.

ఇక్కడ ఇంత పొగ ఎందుకు ఉంది?

వాళ్ళు పంటలో కోత తరువాత పొలంలో మిగిలిన స్టబుల్ను* కాలుస్తున్నారు.

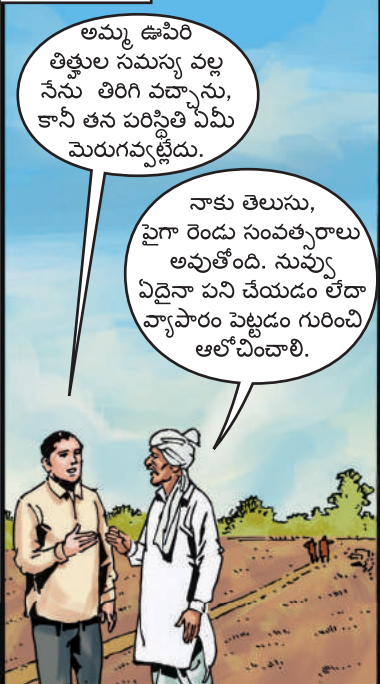

దాని వల్ల కాలుష్యం కాదా?

అవుతుంది, కానీ ఆ చెత్తను హ్యాండ్లీల్ చేయడానికి వేరే దారి లేదు.

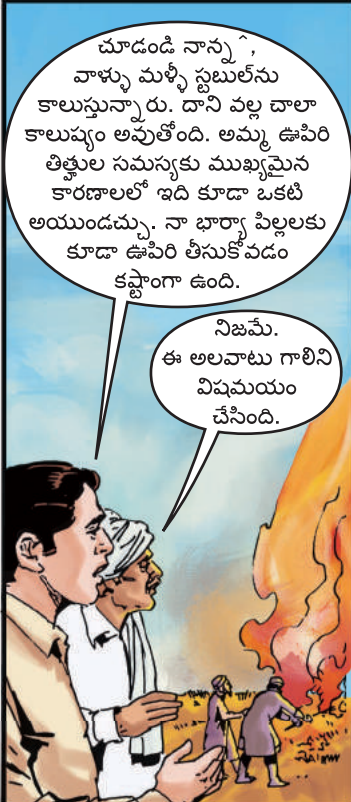
నిజానికి, ఒక దారుంది. రండి, మీకు మరియు మా విద్యార్థులకు దీనికి పరిష్కారం కనిపెట్టిన ఒక రైతు ఒక మన్ కీ బాత్ కథ చెప్తాను

ఆస్ట్రేలియాలో ఆరు ఏళ్లకు పైగా గడిపిన తరువాత, వీరేంద్ర యాదవ్ హర్యానాలోని కైతల్ జిల్లాలో ఉన్న తన నొయారు ఫర్మ్ మజాకి తిరిగి వచ్చాడు.

అమ్మో ఊపిరి తిత్తుల సమస్య వల్ల నేను తిరిగి వచ్చాను, కానీ తన పరిస్థితి ఏమీ మెరుగవ్వట్లేదు.

నాకు తెలుసు, సైగా రెండు సంవత్సరాలు అవుతోంది. నువ్వు ఏదైనా పని చేయడం లేదా వ్యాపారం పెట్టడం గురించి ఆలోచించాలి.

చూడండి నాన్నా, వాళ్ళు మళ్ళీ స్టబుల్ను కాలుస్తున్నారు. దాని వల్ల చాలా కాలుష్యం అవుతోంది. అమ్మో ఊపిరి తిత్తుల సమస్యకు ముఖ్యమైన కారణాలలో ఇది కూడా ఒకటి అయిఉండచ్చు. నా భార్య పిల్లలకు కూడా ఊపిరి తీసుకోవడం కష్టంగా ఉంది.

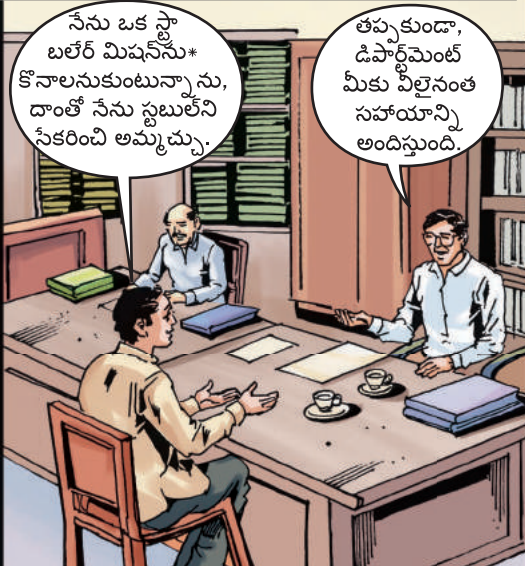
నిజమే. ఈ అలవాటు గాలిని విషమయం చేసింది.

ఆ స్టబుల్ను వేరేలా ఉపయోగించే దారేమైనా ఉంటుందా?

ఎంటి? టీ చేసాక టీ ఆకు ఎలా పనికిరాదో, ఈ స్టబుల్ కూడా అంతే.

వీరేంద్ర కైతాల్లోని వ్యవసాయ శాఖను సందర్శించి వివిధ వ్యవసాయ పరికరాలపై సమాచారాన్ని పొందాలని నిర్ణయించుకున్నారు. చాలా సేపు ఆలోచించిన తరువాత -

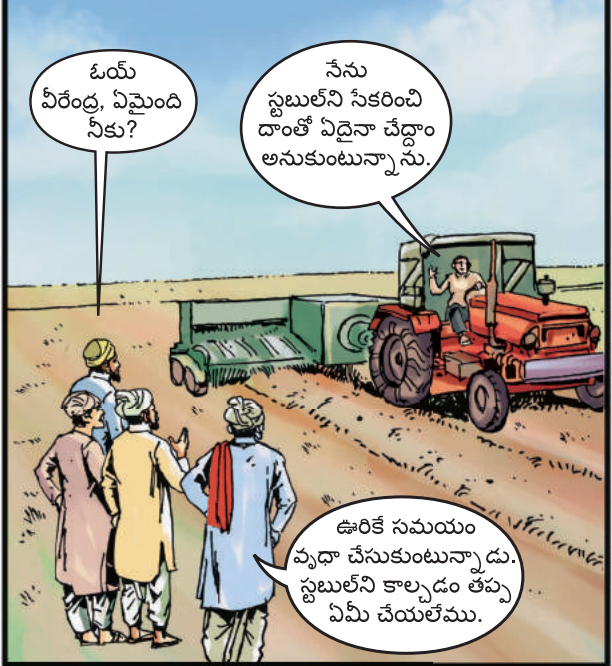

నేను ఒక స్ట్రా బలేర్ మిషన్ను* కొనాలనుకుంటున్నాను, దాంతో నేను స్ట్రబుల్ని సేకరించి అమ్మిచ్చు.

తప్పకుండా, డిస్పార్ట్మెంట్ మీకు విల్లెంత సహాయాన్ని అందిస్తుంది.

వీరేంద్రకు డిస్పార్ట్మెంట్ నుండి ఆర్థిక సహాయం అందుతుంది.

కొన్నాళ్ళకే -

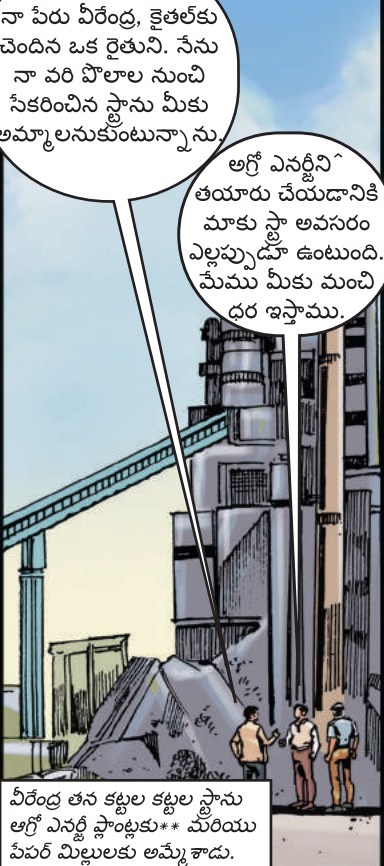

ఓయ్ వీరేంద్ర, ఏమైంది నీకు?

నేను స్ట్రబుల్ని సేకరించి దాంతో ఏదైనా చేద్దాం అనుకుంటున్నాను.

ఊరికే సమయం వృధా చేసుకుంటున్నాడు. స్ట్రబుల్ని కాల్పడం తప్ప ఏమీ చేయలేము.

కొన్ని వారాల తరువాత -

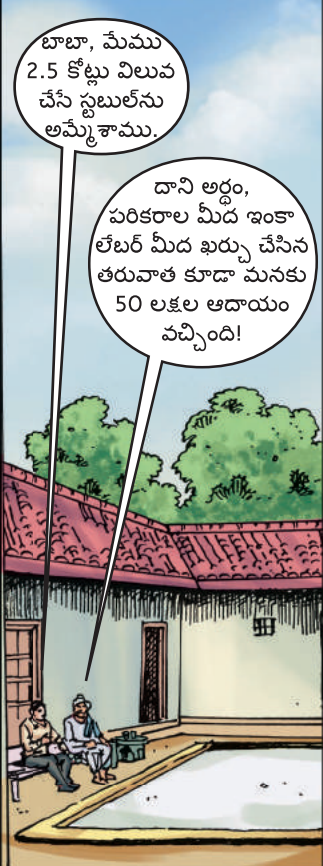

నా పేరు వీరేంద్ర, కైతాల్కు చెందిన ఒక రైతుని. నేను నా వరి పొలాల నుంచి సేకరించిన స్ట్రాను మీకు అమ్మాలనుకుంటున్నాను.

అగ్లో ఎనర్జీని తయారు చేయడానికి మాకు స్ట్రా అవసరం ఎల్లప్పుడూ ఉంటుంది. మేము మీకు మంచి ధర ఇస్తాము.

వీరేంద్ర తన కట్టల కట్టల స్ట్రాను అగ్లో ఎనర్జీ ఫ్లాంట్లకు** మరియు పేపర్ మిల్లలకు అమ్మేశాడు.

రెండు సంవత్సరాల తరువాత -

బాబా, మేము 2.5 కోట్లు విలువ చేసే స్ట్రబుల్ను అమ్మేశాము.

దాని అర్థం, పరికరాల మీద ఇంకా లోబర్ మీద ఖర్చు చేసిన తరువాత కూడా మనకు 50 లక్షల ఆదాయం వచ్చింది!

కొన్నాళ్ళకే -

వీరేంద్ర, మేము నీ గురించి తప్పుగా అనుకున్నాం. మేము కూడా మా స్ట్రబుల్ను అమ్మాలనుకుంటున్నాం. దయచేసి మాకు సాయం చేయవా.

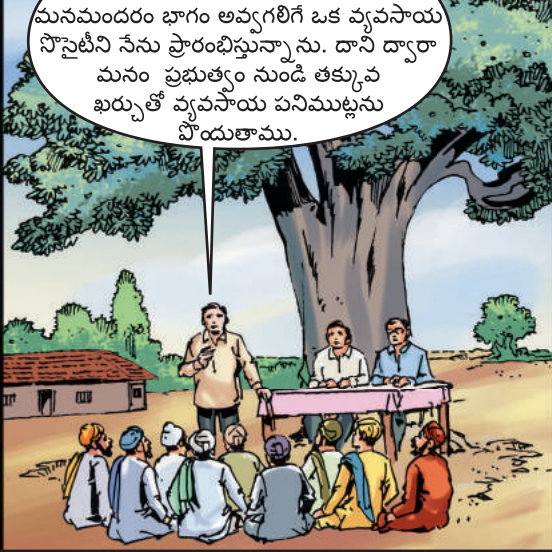
తప్పకుండా, మిత్రులారా.

* గడ్డిని కాంపాక్ట్ కట్టలుగా కుదించే యంత్రం
 **మొక్క లేదా జంతువుల వ్యర్థాలను కాల్పడం ద్వారా లభించే శక్తి

**వ్యవసాయ కార్యకలాపాల ద్వారా విద్యుత్ శక్తిని ఉత్పత్తి చేసే కర్మాగారాలు

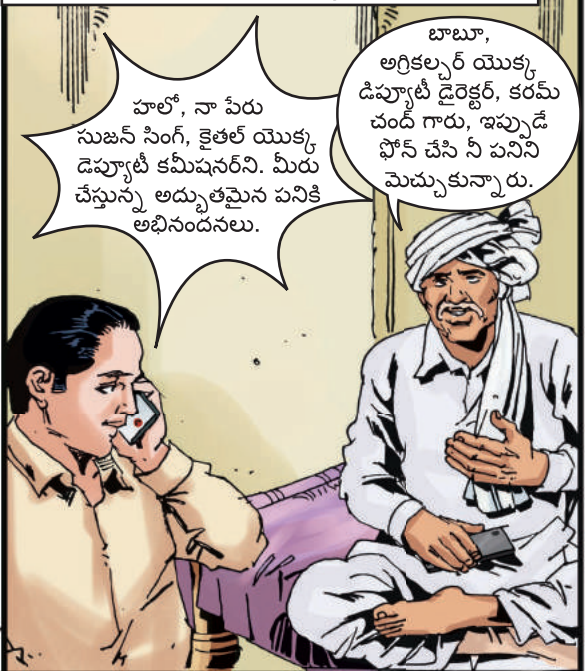
తర్వాత కొన్నేళ్లలో వీరేంద్రతో పాటు ఇంకొంత మంది రైతులు తన ఈ కార్యక్రమంలో ఆయనతో కలిసిపోయారు.

మనమందరం భాగం అవ్వగలిగే ఒక వ్యవసాయ సొసైటీని నేను ప్రారంభిస్తున్నాను. దాని ద్వారా మనం ప్రభుత్వం నుండి తక్కువ ఖర్చుతో వ్యవసాయ పనిముట్లను పొందుతాము.

తను త్వరలోనే రెండో సొసైటీని ప్రారంభించి, వ్యవసాయ మరియు రైతు సంక్షేమ శాఖ నుంచి పరికరాలపైన 80 శాతం సబ్సిడీ పొందారు. తక్కువ ఖర్చు అంటే ఎక్కువ లాభం అని అర్థం.

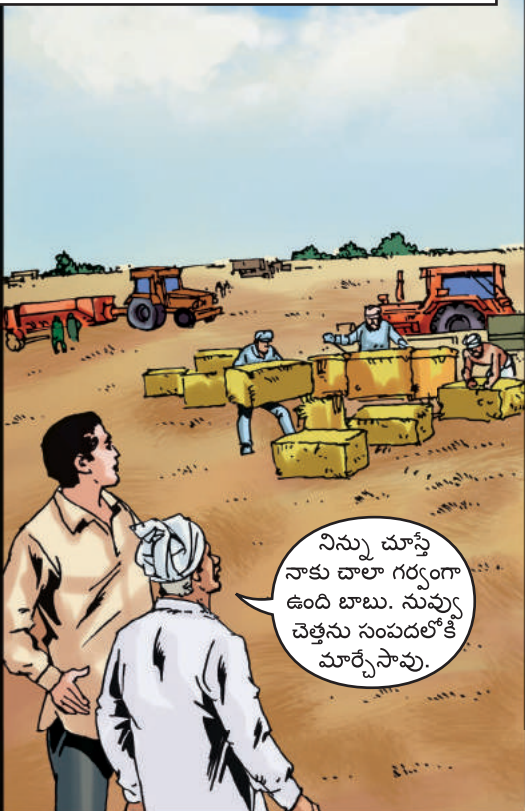
కార్యక్రమం విజయవంతమైందన్న వార్త రాష్ట్రమంతటా విస్తరించింది.

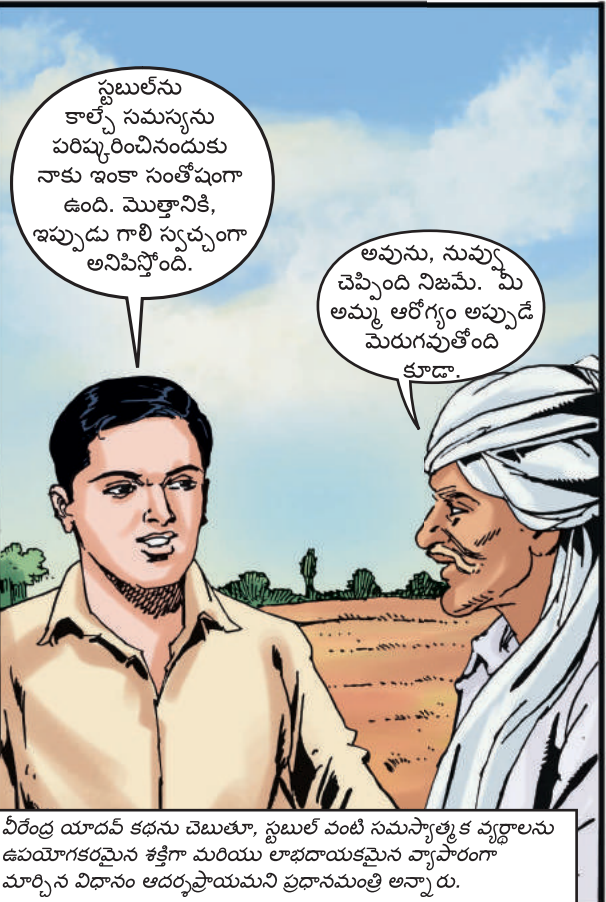
హలో, నా పేరు సుజన్ సింగ్, కైతల్ యొక్క డిప్యూటీ కమిషనర్‌ని. మీరు చేస్తున్న అద్భుతమైన పనికే అభినందనలు.

బాబూ, అగ్రికల్చర్ యొక్క డిప్యూటీ డైరెక్టర్, కరమ చంద్ గారు, ఇప్పుడే ఫోన్ చేసి నీ పనిని మెచ్చుకున్నారు.

ఎండాకాలంలో, స్టబుల్ పీకేయ్యడానికి సిద్ధంగా ఉన్న సమయంలో, వీరేంద్ర యాదవ్ 200 మందికి పైగా ఉద్యోగులను తనకు సహాయం చేయడానికి నియమించుకుంటాడు.

నిన్ను చూస్తే నాకు చాలా గర్వంగా ఉంది బాబూ. నువ్వు చెత్తను సంపదలోకి మార్చేసావు.

స్టబుల్‌ను కాల్చే సమస్యను పరిష్కరించినందుకు నాకు ఇంకా సంతోషంగా ఉంది. మొత్తానికి, ఇప్పుడు గాలి స్వచ్ఛంగా అనిపిస్తోంది.

అవును, నువ్వు చెప్పింది నిజమే. మీ అమ్మ ఆరోగ్యం అప్పుడే మెరుగవుతోంది కూడా.

వీరేంద్ర యాదవ్ కథను చెబుతూ, స్టబుల్ వంటి సమస్యాత్మక వృద్ధాలను ఉపయోగకరమైన శక్తిగా మరియు లాభదాయకమైన వ్యాపారంగా మార్చిన విధానం ఆదర్శప్రాయమని ప్రధానమంత్రి అన్నారు.

ఉష దూబే

డీన్లీల్ చాలా వేడిగా ఉన్న ఒకరోజు

అహ్...ఇలాంటి రోజు పాఠశాలకు రావడం చాలా భయంకరంగా ఉంది.

అవును! ఆన్లైన్ క్లాసులు చాల బాగుండేవి!

మనకు ఆన్లైన్ క్లాసులు ఉన్నప్పుడు నువ్వు వాటి గురించి కూడా ఇలాగే మాట్లాడావు!

ఆన్లైన్ క్లాసులు నీకు బాగా అనిపించి ఉండచ్చు, కానీ వందల మంది పిల్లలు బాధపడ్డారు! ఈరోజు ఆఖరి పీరియడ్లో, నేను నీకు 'కితాబ్-ఇల్-దీద్' గురించి చెబుతాను.

హూరే, మనీ కీ బాత్ కథ!

కోవిడ్-19 మహమ్మారి సమయంలో లాక్డౌన్ ప్రకటించినప్పుడు, మధ్యప్రదేశ్లోని సింగ్రోలికి చెందిన పాఠశాల ఉపాధ్యాయురాలు ఉష దూబే ఆందోళన చెందారు.

ఆన్లైన్ క్లాసులా? వాటికి హాజరు అయ్యేందుకు మన పిల్లల దగ్గర పరికరాలు కానీ ఇంటర్నెట్ కానీ లేవు. వాళ్ళు ఎలా చదువుకుంటారు?

ఆమె ఆందోళనను ఆమె విద్యార్థులకు కూడా అలాగే అనిపించింది.

మీ క్లాసులు ఎలా జరుగుతున్నాయి, మహిమ?

నేను శ్రద్ధతో వినడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను, కానీ ఆన్లైన్ క్లాసులను అనుసరించడం కష్టంగా ఉంది, టీచర్. ప్రతీబక్కురు ఇంట్లోనే ఉండటంతో, నేను డిస్ట్రాక్ట్ కూడా అవుతున్నాను.

ఉష్ష తన విద్యార్థి మహిమ సింగ్ తో చేసిన చర్చలు ఒక అద్భుతమైన ఆలోచనకు దారితీశాయి.

మహిమ, పిల్లలు పాఠశాలకు వెళ్లలేకపోతే, పాఠశాలనే వాళ్ళ దగ్గరికి తీసుకు వెళదాం.

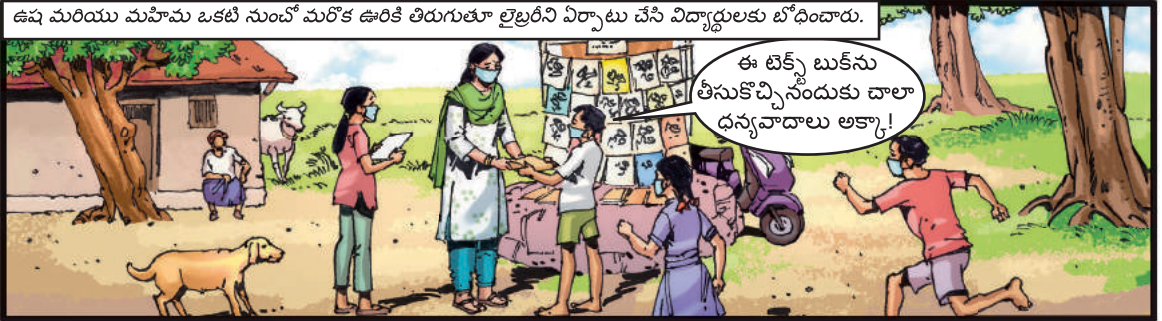
మీరు ఏమంటున్నారు టీచర్?

తన స్కూటర్ ను ఉపయోగించి, ఉష్ష తన విద్యార్థుల కోసం ఒక మొబైల్ లైబ్రరీని ఏర్పాటు చేసింది.

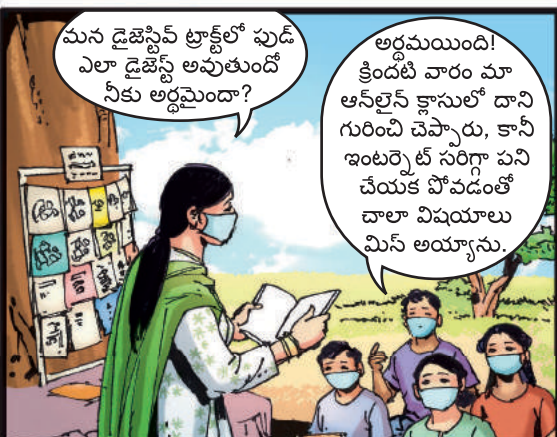

అది ఒక గొప్ప ఆలోచన!

ఉష్ష మరియు మహిమ ఒకటి నుంచో మరొక ఊరికి తిరుగుతూ లైబ్రరీని ఏర్పాటు చేసే విద్యార్థులకు బోధించారు.

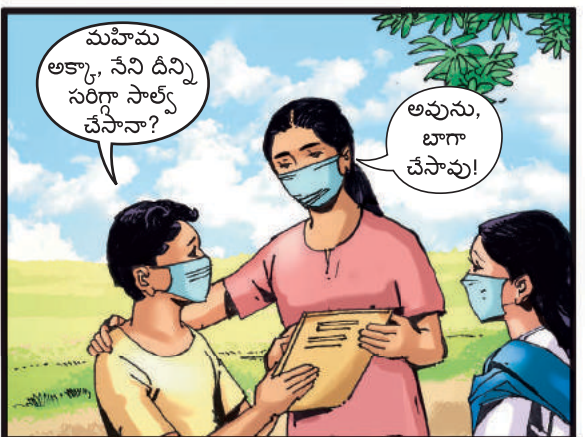

ఈ టెక్స్టు బుక్ ను తీసుకోచ్చినందుకు చాలా ధన్యవాదాలు అక్కా!

మన డైజెస్టివ్ ట్రాక్ట్ లో ఫుడ్ ఎలా డైజెస్ట్ అవుతుందో నీకు అర్థమైందా?

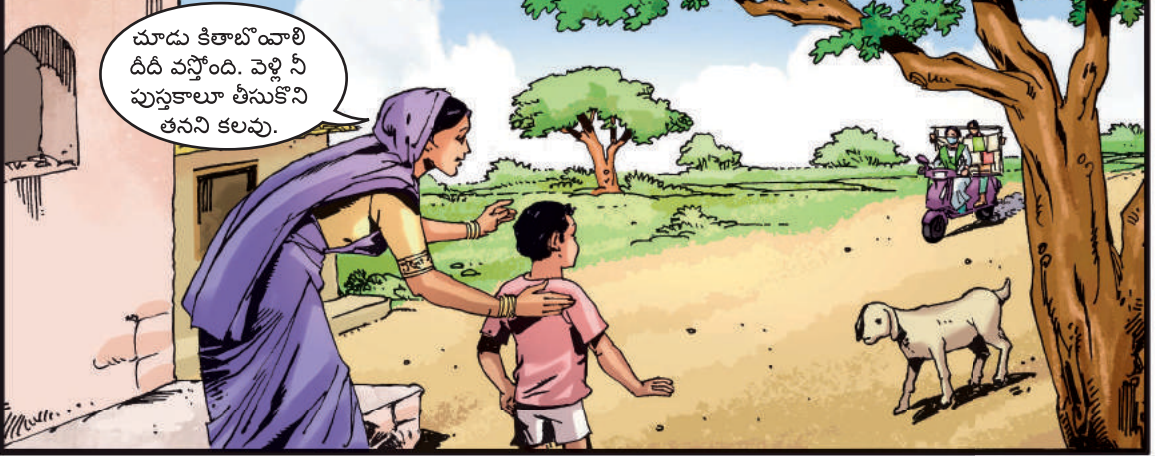
అర్థమయింది! క్రిందటి వారం మా ఆన్ లైన్ క్లాసులో దాని గురించి చెప్పారు, కానీ ఇంటర్నెట్ సరిగ్గా పని చేయక పోవడంతో చాలా విషయాలు మిస్ అయ్యాయి.

మహిమ అక్కా, నేని దీన్ని సరిగ్గా సాల్వ చేసానా?

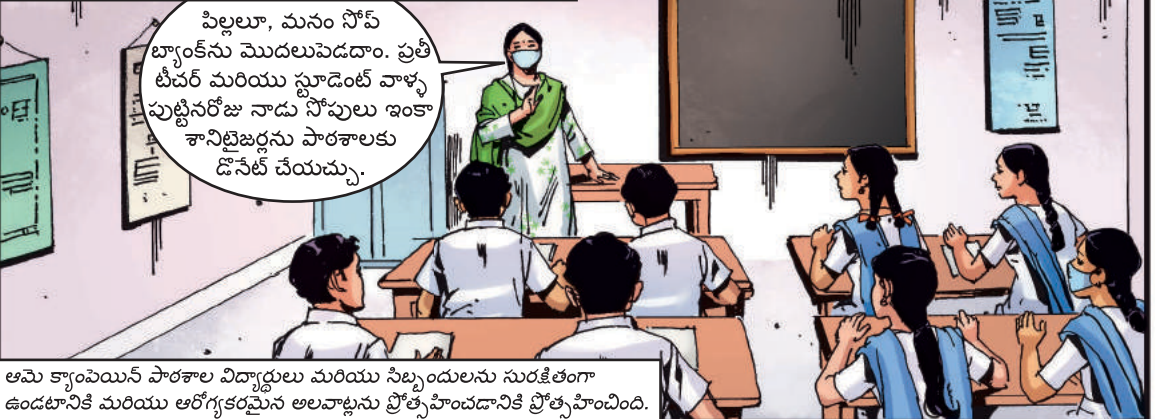
అవును, బాగా చేసావు!

ఉషపెట్టిన శ్రమ తనకే జనంలో 'కిలాబో'వాలి దీదీ" అనే పేరుని సంపాదించి పెట్టింది.

చూడు కిలాబోవాలి దీదీ వస్తోంది. వెళ్లి నీ పుస్తకాలూ తీసుకొని తనని కలవ్వు.

లాక్డౌన్ ఎత్తేసిన తరువాత పాఠశాలలు మళ్ళీ తెరుచుకున్నాయి, ఉష తన పాఠశాలలో పరిశుభ్రత మరియు భద్రత క్యాంపెయిన్ ను ప్రవేశపెట్టింది.

పిల్లలూ, మనం నోస్ బ్యాంక్ ను మొదలుపెడదాం. ప్రతీ టీచర్ మరియు స్టూడెంట్ వాళ్ళ పుట్టినరోజు నాడు నోపులు ఇంకా శానిటైజర్లను పాఠశాలకు డొనేట్ చేయచ్చు.

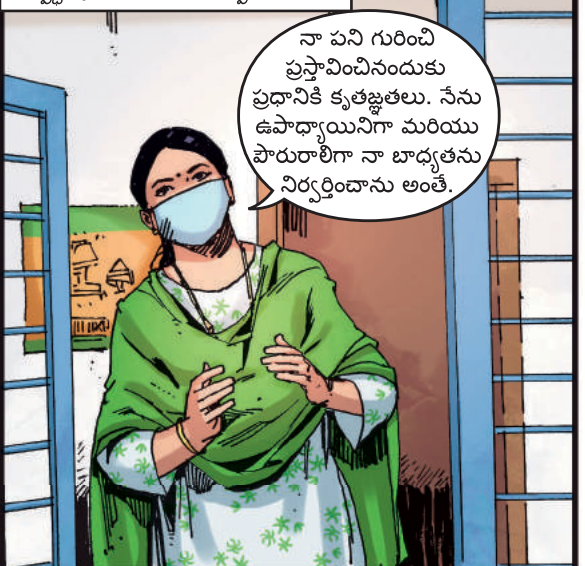
ఆమె క్యాంపెయిన్ పాఠశాల విద్యార్థులు మరియు సిబ్బందిలను సురక్షితంగా ఉండటానికి మరియు ఆరోగ్యకరమైన అలవాట్లను ప్రోత్సహించడానికి ప్రోత్సహించింది.

ఉష కథ దేశవ్యాప్తంగా చాలా మందికి స్ఫూర్తినిచ్చింది మరియు ఆమెను నోషల్ మీడియా సంచలనాన్ని చేసింది.

నటి కొంకణా సీన్ శర్మ ఆమె కథను మహమ్మారి సమయంలో ఫ్రంట్ లైన్ కార్మికులు చేసిన కృషికి ధన్యవాదాలు తెలిపే ఒక వీడియో సాహస్ కో సలాంలో పంచుకుంది.

ప్రధాని తన రేడియో కార్యక్రమంలో ఉష నిస్వార్థ కృషిని ప్రశంసించినప్పుడు -

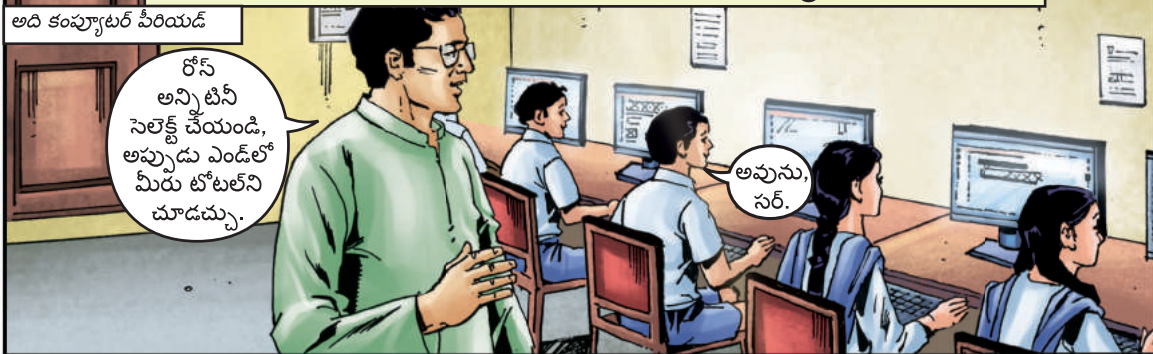

నా పని గురించి ప్రస్తావించినందుకు ప్రధానికి కృతజ్ఞతలు. నేను ఉపాధ్యాయినిగా మరియు పౌరురాలిగా నా బాధ్యతను నిర్వర్తించాను అంతే.

*హిందల్ పుస్తకాలతో ఉన్న అక్క అని అర్థం

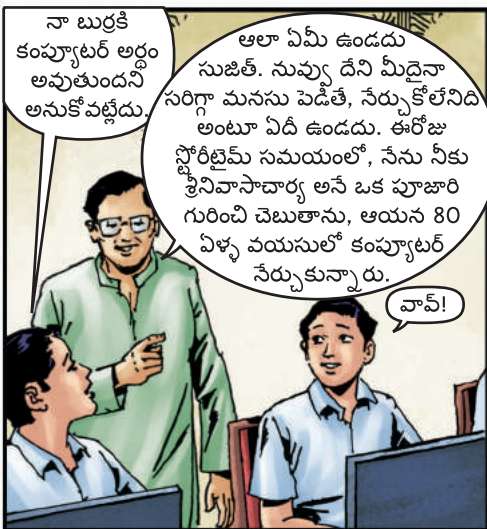
టి. శ్రీనివాసాచార్య

అది కంప్యూటర్ పీరియడ్

రోస్ అన్నిటిని సెల్క్ట్ చేయండి, అప్పుడు ఎండ్లో మీరు టోటల్ని చూడచ్చు.

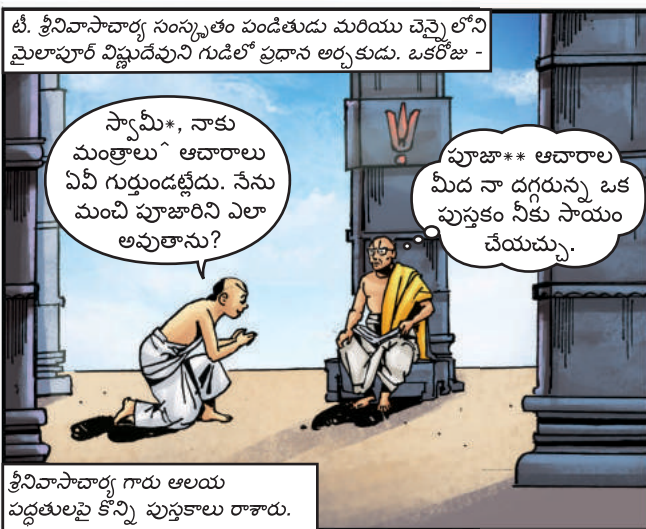
అవును, సర్.

నా బుర్రకి కంప్యూటర్ అర్థం అవుతుందని అనుకోవట్లేదు.

ఆలా ఏమీ ఉండదు సుజితే. నువ్వు దేని మీదైనా సరిగ్గా మనసు పెడితే, నేర్చుకోలేనిది అంటూ ఏదీ ఉండదు. ఈరోజు స్టోరీటిమ్ సమయంలో, నేను నీకు శ్రీనివాసాచార్య అనే ఒక పూజారి గురించి చెబుతాను, ఆయన 80 ఏళ్ళ వయసులో కంప్యూటర్ నేర్చుకున్నారు.

వావ్!

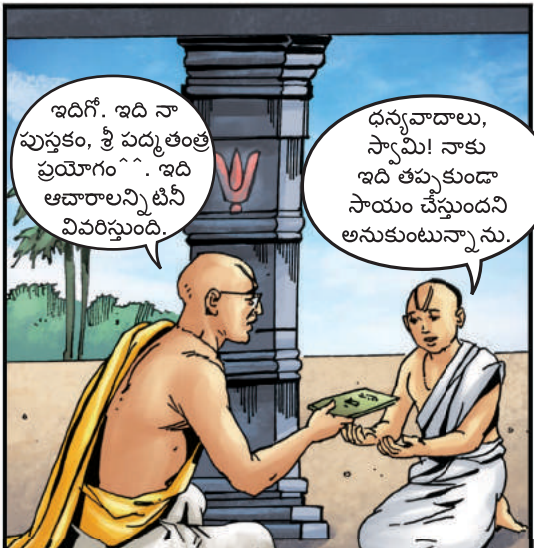

టి. శ్రీనివాసాచార్య సంస్కృతం పండితుడు మరియు దెన్నె లోని మైలాపూర్ విష్ణుదేవుని గుడిలో ప్రధాన అర్చకుడు. ఒకరోజు -

స్వామీ*, నాకు మంత్రాలు ఆచారాలు ఏవీ గుర్తుండట్లేదు. నేను మంచి పూజారిని ఎలా అవుతాను?

పూజా** ఆచారాల మీద నా దగ్గరున్న ఒక పుస్తకం నీకు సాయం చేయచ్చు.

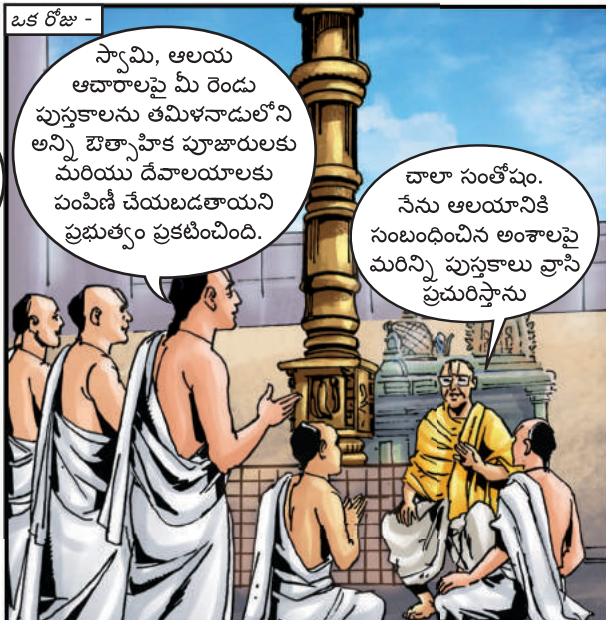
శ్రీనివాసాచార్య గారు ఆలయ పద్ధతులపై కొన్ని పుస్తకాలు రాశారు.

ఇదిగో. ఇది నా పుస్తకం, శ్రీ పద్మతంత్ర ప్రయోగం. ఇది ఆచారాలన్నిటిని వివరిస్తుంది.

ధన్యవాదాలు, స్వామి! నాకు ఇది తప్పకుండా సాయం చేస్తుందని అనుకుంటున్నాను.

అది నిజంగా సాయం చేసింది. తక్కువ వ్యవధిలోనే శ్రీనివాసాచార్య గారి పుస్తకాలు ఆలయ విద్యార్థుల్లో ప్రసిద్ధి చెందాయి.

ఒక రోజు -

స్వామి, ఆలయ ఆచారాలపై మీ రెండు పుస్తకాలను తమిళనాడులోని అన్ని బెత్తాపిక పూజారులకు మరియు దేవాలయాలకు పంపిణీ చేయబడతాయని ప్రభుత్వం ప్రకటించింది.

చాలా సంతోషం. నేను ఆలయానికి సంబంధించిన అంశాలపై మరిన్ని పుస్తకాలు వ్రాసి ప్రచురిస్తాను

*మత పెద్దలకు లేదా గురువులకు ఇచ్చే గౌరవపూర్వకమైన బిరుదు పేరుపెట్టిన పదాలు లేదా పదబంధాలు

**వర్ణం పేరుపెట్టిన ఆలయ ఆచారాల పైన ఒక పుస్తకం

తన పుస్తకాలను ప్రచురించడానికి త్వరలోనే శ్రీనివాసాచార్య రాఘవ సింహం అనే తన సొంత ప్రింటింగ్ ప్రెస్ ను మొదలుపెట్టారు. కానీ -

కానీ శ్రీనివాసాచార్య తన పుస్తకాలను చేత్తోనే రాయడం కొనసాగించారు. ఒక రోజు -

అప్పా*, మీ సంస్కృత పుస్తకాలకు ప్రపంచం మొత్తం నుంచి అర్డర్లు వస్తున్నాయి! అయితే మెరుగైన నాణ్యత కోసం మన ప్రింటింగ్ మెషిన్లను అప్గ్రేడ్ చేయాలి.

నేను ఈ కొత్త కంప్యూటర్లు కంట్రోల్ చేసే ప్రింటింగ్ మెషిన్ల గురించి చదువుతున్నాను, ఇవి ప్రింటింగ్ కి అద్భుతంగా పనిచేస్తాయి. మనం తప్పకుండా ఒకటి వాడటానికి ప్రయత్నించాలి.

తాతా, మీరు పుస్తకాలను రాయడానికి కంప్యూటర్ ను ఎందుకు ఉపయోగించకూడదు?

నేను అలా చేయగలిగితే బాగుండేది. కానీ దాన్ని ఎలా ఉపయోగించాలో నాకు తెలియదు కదా?

మేము మీకు నేర్పిస్తాము!

2000ల సంవత్సరంలో, రాఘవ సింహం ప్రెస్ తన ప్రింటింగ్ ప్రక్రియను డిజిటల్ యుగానికి అనుగుణంగా పునరుద్ధరించింది.

80 ఏళ్ళ వయస్సులో, శ్రీనివాసాచార్య ఒక కంప్యూటర్ కు ఓనర్ అయ్యారు.

ఇదుగోండి, ఇది లాంగ్ జే ఆఫ్స్. మీరు ఒక్కసారి దీన్ని మారుస్తే, మీకు కావాల్సిన భాషలో పుస్తకాలను రాయచ్చు, తమిళ్ మరియు సంస్కృతంలో కూడా.

అద్భుతంగా ఉంది. కొంచెం ప్రాక్టీస్ చేస్తే, నేను సులువుగా నా పుస్తకాలను రాయగలననుకుంటా.

కొన్ని సంవత్సరాల తరువాత -

తాతా, మీకు 92 ఏళ్ళు, ఇంకా చాలా ఆరోగ్యంగా ఉన్నారు. మీరు ఏన్సైక్లొపీడియా మరియు మోడర్న్ టెక్నాలజీలో మాస్టర్.

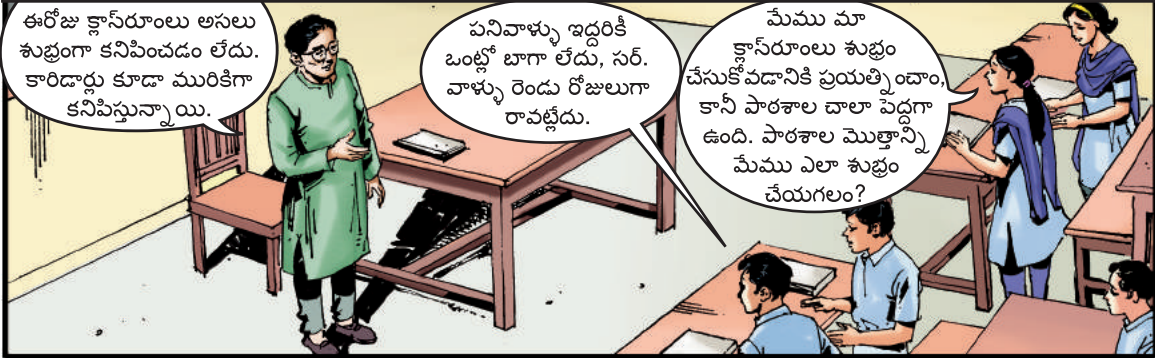
నాకు కంప్యూటర్ ని ఉపయోగించడాన్ని నేర్పినందుకు నా పిల్లలైన మీకు ధన్యవాదాలు. నేను నేర్చుకోగలిగినందుకు నాకు సంతోషంగా ఉంది.

'మన కీ బాత్'లో ప్రధానమంత్రి గారు చెప్పినట్లుగా, వయస్సు మరియు పరిస్థితులలో సంబంధం లేదు. మీకు ఆసక్తి ఉండాలి కానీ, నేర్చుకోవడం అనేది ఒక నిరంతర ప్రక్రియ.

*తమిళ్ లో నాన్న అని అర్థం

తమిళ్ లో తాత అని అర్థం

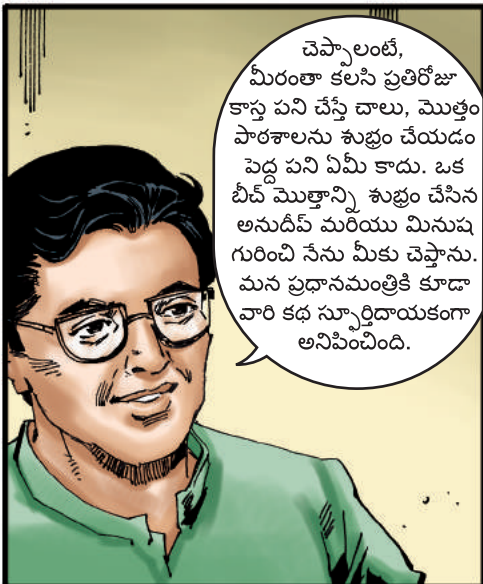
అనుదీప్ మరియు మినుష

ఈరోజు క్లాస్‌రూంలు అసలు శుభ్రంగా కనిపించడం లేదు. కారిడార్లు కూడా మురికిగా కనిపిస్తున్నాయి.

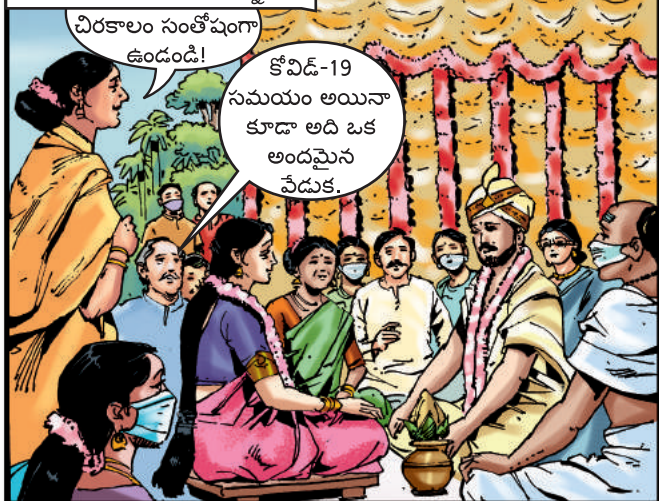
పనివాళ్ళు ఇద్దరికీ ఒంట్లో బాగా లోడు, సర్. వాళ్ళు రెండు రోజులుగా రావట్లేదు.

మేము మా క్లాస్‌రూంలు శుభ్రం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించాం, కానీ పాఠశాల చాలా పెద్దగా ఉంది. పాఠశాల మొత్తాన్ని మేము ఎలా శుభ్రం చేయగలం?

చెప్పాలంటే, మీరంతా కలసి ప్రతిరోజూ కాస్త పని చేస్తే చాలు, మొత్తం పాఠశాలను శుభ్రం చేయడం పెద్ద పని ఏమీ కాదు. ఒక బీచ్ మొత్తాన్ని శుభ్రం చేసిన అనుదీప్ మరియు మినుష గురించి నేను మీకు చెప్తాను. మన ప్రధానమంత్రికి కూడా వారి కథ స్ఫూర్తిదాయకంగా అనిపించింది.

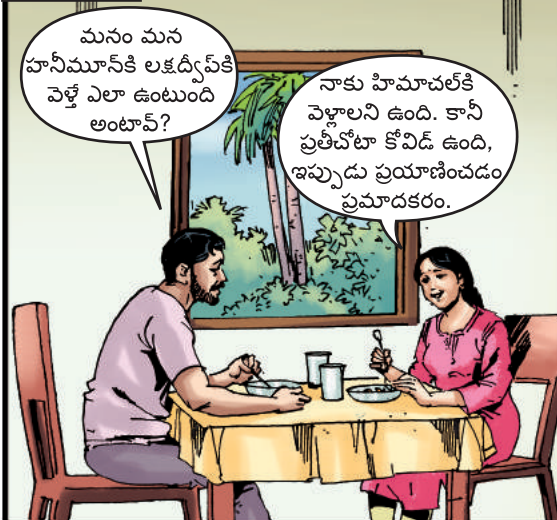
నవంబర్ 2020లో, కర్ణాటకలోని బిందూర్‌లో, అనుదీప్ హాగ్గే మరియు మినుష కంచన్ తమ కొందరు స్నేహితులు మరియు కుటుంబ సభ్యుల సమక్షంలో వివాహం చేసుకున్నారు.

చిరకాలం సంతోషంగా ఉండండి!

కోవిడ్-19 సమయం అయినా కూడా అది ఒక అందమైన వేడుక.

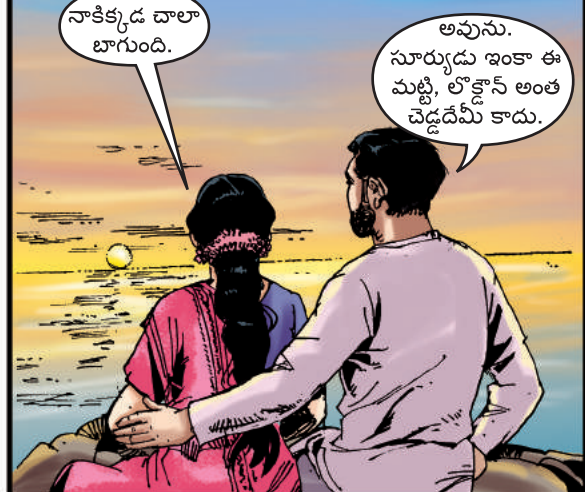
కొన్ని రోజులకి -

మనం మన హానీమూన్‌కి లక్షదీప్‌కి వెళ్ళే ఎలా ఉంటుంది అంటావ్?

నాకు హిమాచల్‌కి వెళ్ళాలని ఉంది. కానీ ప్రతీదోటా కోవిడ్ ఉంది, ఇప్పుడు ప్రయాణించడం ప్రమాదకరం.

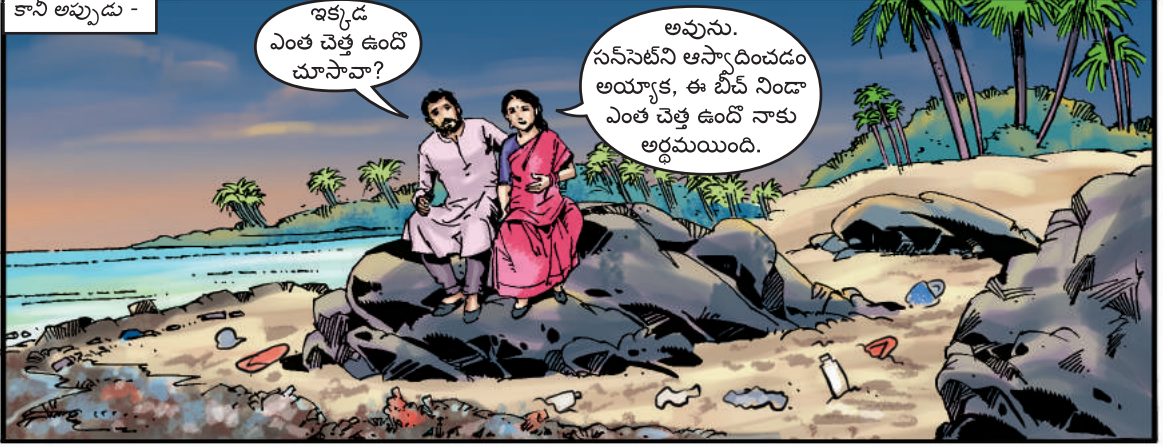
ఎక్కడికీ వెళ్ళలేక, వాళ్ళిద్దరూ సాయంత్రం సమయాల్లో దగ్గరలో ఉన్న సోమేశ్వర్ బీచ్‌లో గడపాలనుకున్నారు.

నాకిక్కడ చాలా బాగుంది.

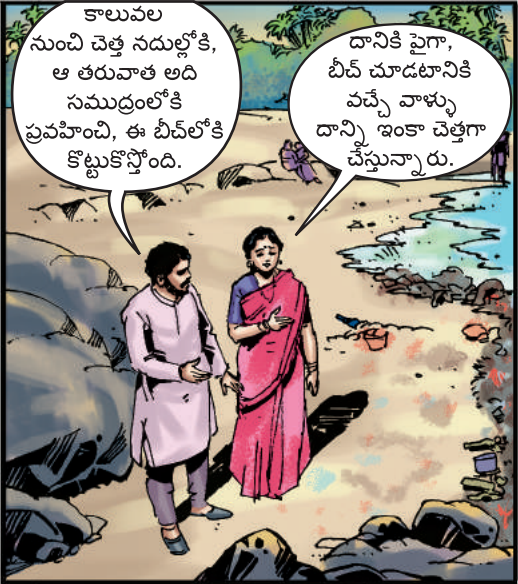
అవును. సూర్యుడు ఇంకా ఈ మట్టి, లోక్నాన్ అంత చెడ్డదేమీ కాదు.

కానీ అప్పుడు -

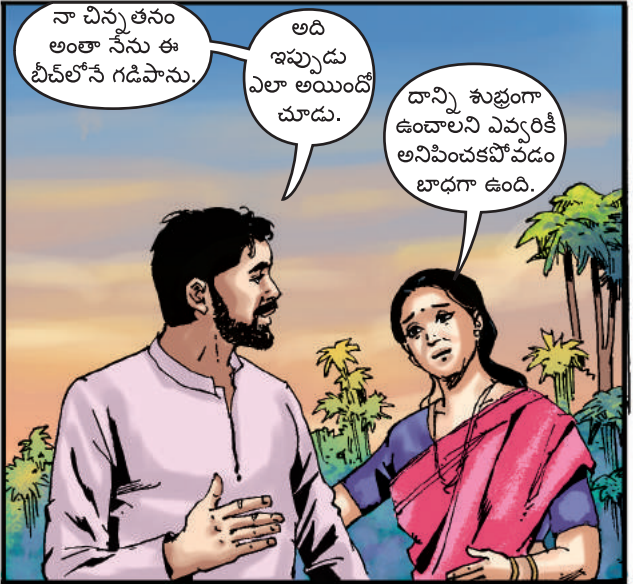
ఇక్కడ ఎంత చెత్త ఉందో చూసావా?

అవును. సన్ సెట్ ని ఆస్వాదించడం అయ్యాక, ఈ బీచ్ నిండా ఎంత చెత్త ఉందో నాకు అర్థమయింది.

కాలువల నుంచి చెత్త నదుల్లోకి, ఆ తరువాత అది సముద్రంలోకి ప్రవహించి, ఈ బీచ్ లోకి కొట్టుకొస్తోంది.

దానికి పైగా, బీచ్ చూడటానికి వచ్చే వాళ్ళు దాన్ని ఇంకా చెత్తగా చేస్తున్నారు.

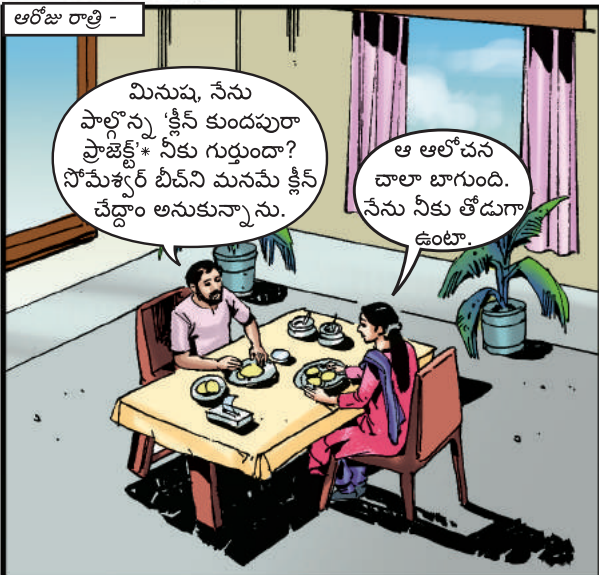

నా చిన్నతనం అంతా నేను ఈ బీచ్ లోనే గడిపాను.

అది ఇప్పుడు ఎలా అయిందో చూడు.

దాన్ని శుభ్రంగా ఉంచాలని ఎవ్వరికీ అనిపించకపోవడం బాధగా ఉంది.

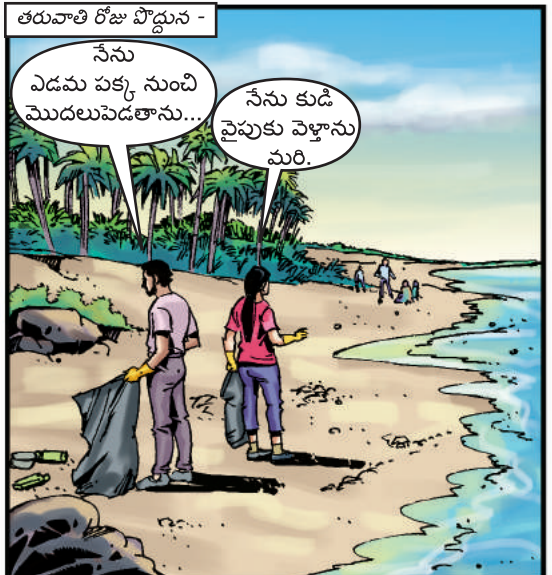
ఆరోజు రాత్రి -

మీనుష, నేను పాల్గొన్న క్లీన్ కుందపురా ప్రాజెక్ట్* నీకు గుర్తుందా? సోమేశ్వర్ బీచ్ ని మనమే క్లీన్ చేద్దాం అనుకున్నాను.

ఆ ఆలోచన చాలా బాగుంది. నేను నీకు తోడుగా ఉంటా.

తరువాతి రోజు పొద్దున -

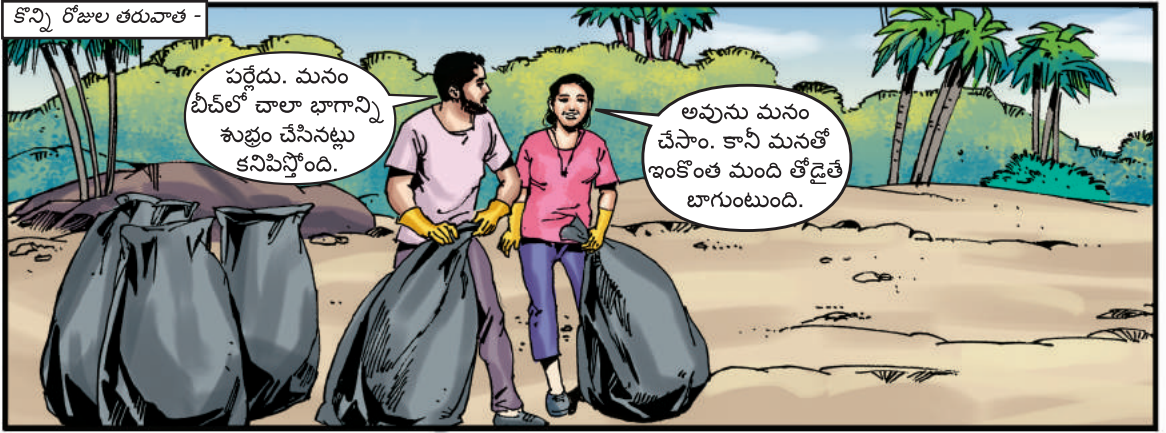
నేను ఎడమ పక్క నుంచి మొదలుపెడతాను...

నేను కుడి వైపుకు వెళ్తాను మరి.

*కర్ణాటకలోని కుందపురలో స్నేహితుల బృందం ప్రారంభించిన సీటిజెన్-లెడ్ క్లీన్-అప్ డ్రైవ్. ఇప్పుడు, చాలా మంది వాలంటీర్లు తమ ఆదివారాలను ఈ ప్రాజెక్ట్ కి అంకితం చేస్తున్నారు.

కొన్ని రోజుల తరువాత -

పరేదు. మనం బీచ్ లో చాలా భాగాన్ని శుభ్రం చేసినట్లు కనిపిస్తోంది.

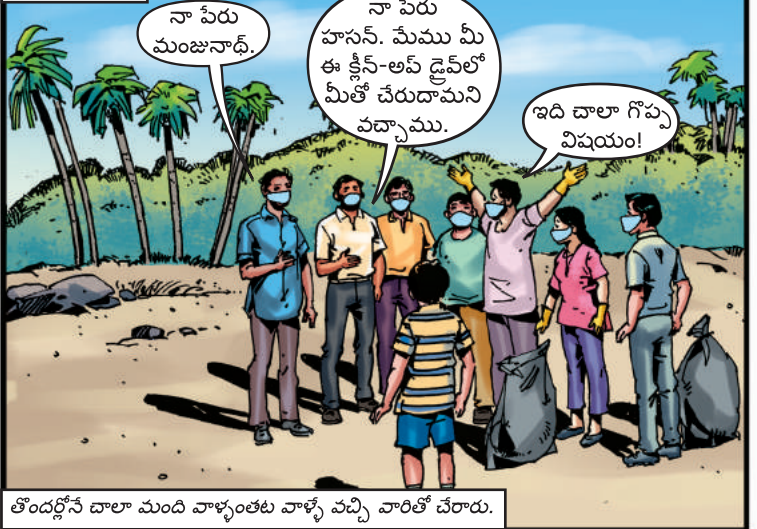
అవును మనం చేసాం. కానీ మనతో ఇంకొంత మంది తోడైతే బాగుంటుంది.

దానికి ఒక దారుంది!

అనుదీప్ వారి కార్యక్రమం గురించి సోషల్ మీడియాలో పోస్ట్ చేశాడు.

కొంత కాలానికే -

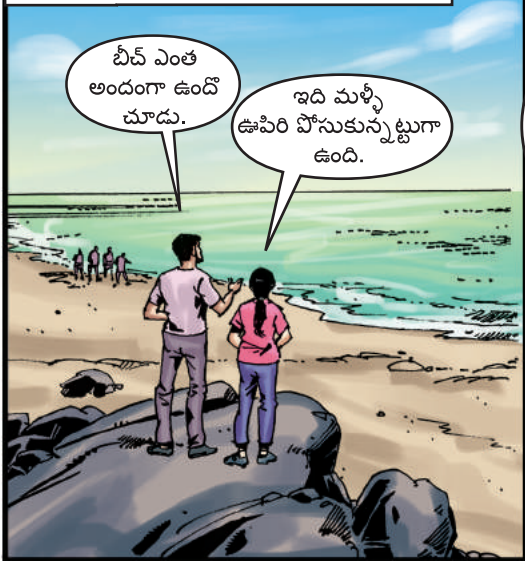
నా పేరు మంజునాథ్.

నా పేరు హనున్. మేము మీ ఈ క్లీన్-అప్ డ్రైవ్ లో మీతో చేరుదామని వచ్చాము.

ఇది చాలా గొప్ప విషయం!

తొందర్లోనే చాలా మంది వాళ్ళంతట వాళ్ళే వచ్చి వారితో చేరారు.

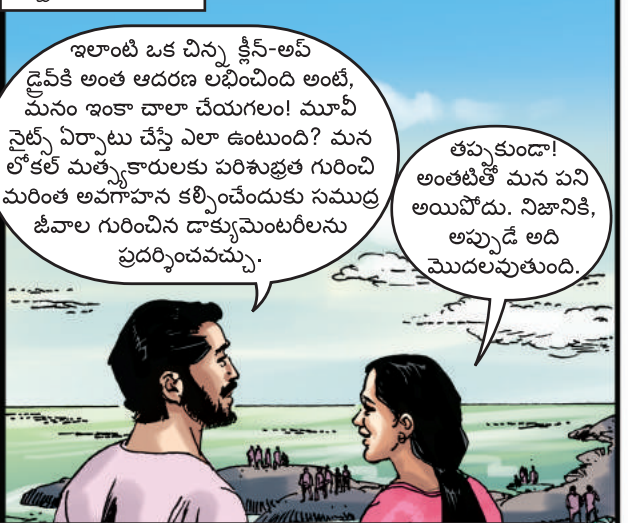
వాళ్ళంతా కలిసి, బీచ్ ని 80 శాతం శుభ్రం చేసారు, ఇంకా సుమారుగా 800 కేజీల చెత్తను సేకరించారు.

బీచ్ ఎంత అందంగా ఉందో చూడు.

ఇది మళ్ళీ ఊపిరి పోసుకున్నట్టుగా ఉంది.

కొన్ని రోజుల తరువాత -

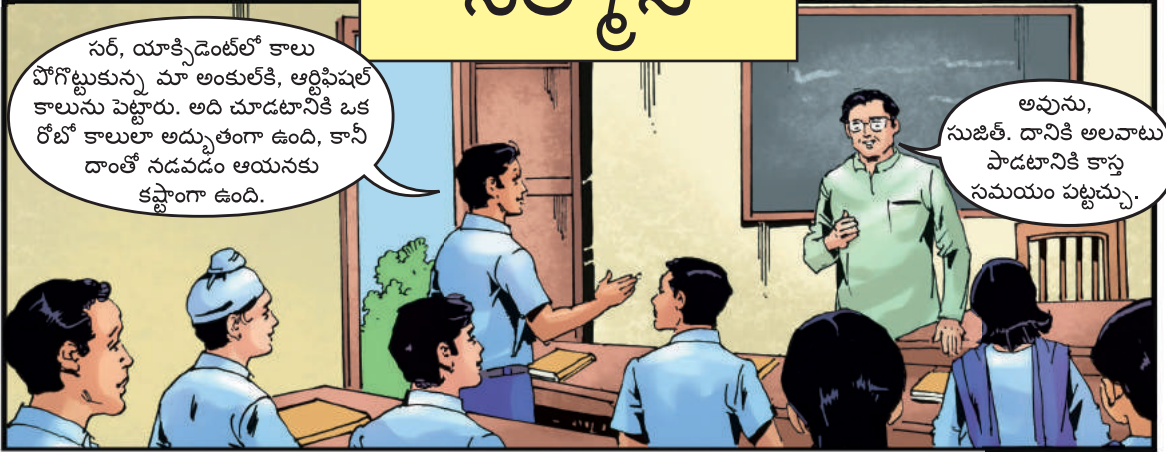

ఇలాంటి ఒక చిన్న క్లీన్-అప్ డ్రైవ్ కి అంత ఆదరణ లభించింది అంటే, మనం ఇంకా చాలా చేయగలం! మూవీ నైట్స్ ఏర్పాటు చేస్తే ఎలా ఉంటుంది? మన లోకల్ మత్స్యకారులకు పరిశుభ్రత గురించి మరింత అవగాహన కల్పించేందుకు సముద్ర జీవాల గురించిన డాక్యుమెంటరీలను ప్రదర్శించవచ్చు.

తప్పకుండా! అంతటితో మన పని అయిపోదు. నిజానికి, అప్పుడే అది మొదలవుతుంది.

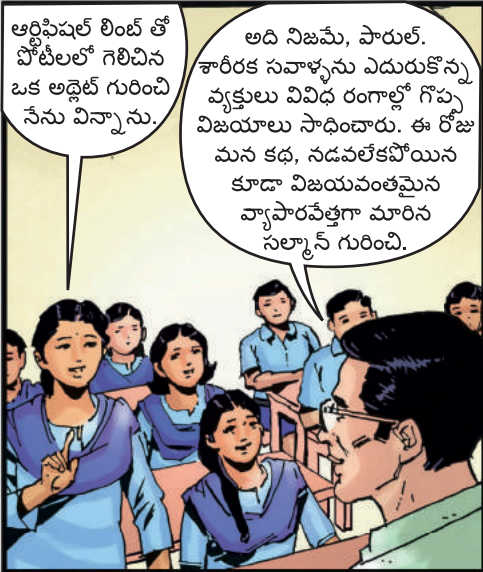
అనుదీప్ ఇంకా మినుష తమ మంచి పనులను కొనసాగిస్తున్నారు. వాళ్ళ నివాదం ఏంటంటే, 'మనం అంతా కలిస్తే మార్పును తీసుకురావచ్చు'.

సల్మాన్

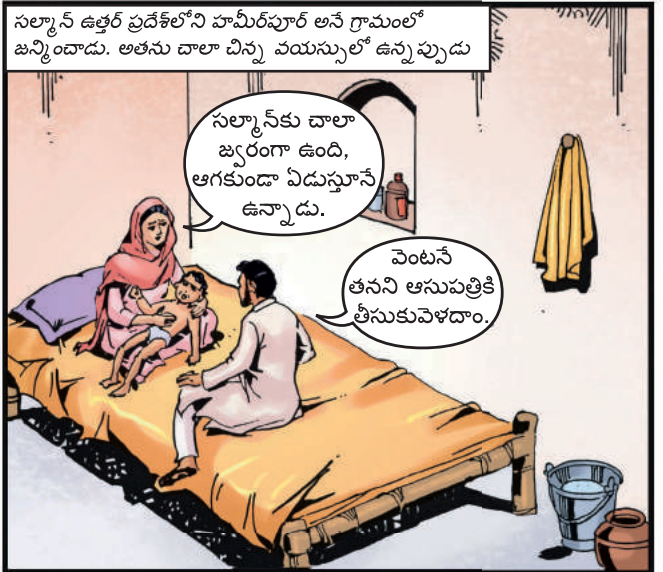
సర్, యాక్సిడెంట్లో కాలు పోగొట్టుకున్న మా అంకుల్కి, ఆర్థోపిషల్ కాలును పెట్టారు. అది చూడటానికి ఒక రోబో కాలులా అద్భుతంగా ఉంది, కానీ దాంతో నడవడం ఆయనకు కష్టంగా ఉంది.

అవును, సుజిత్. దానికి అలవాటు పాడటానికి కాస్త సమయం పట్టచ్చు.

ఆర్థోపిషల్ లింట్ తో పోటీలలో గెలిచిన ఒక అథ్లెట్ గురించి నేను విన్నాను.

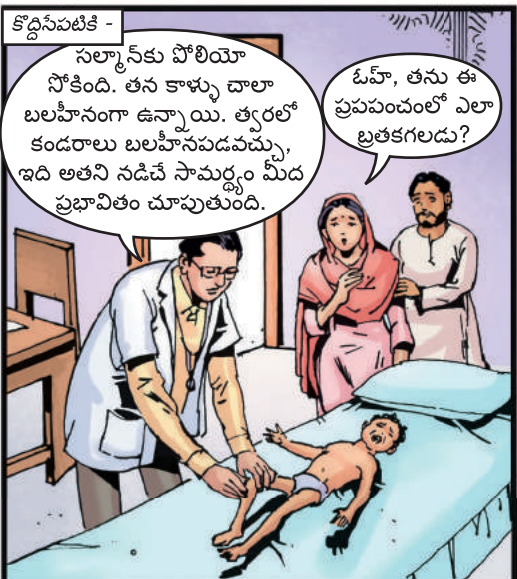
అది నిజమే, పాఠల్. శారీరక సవాళ్ళను ఎదురుకొన్న వ్యక్తులు వివిధ రంగాల్లో గొప్ప విజయాలు సాధించారు. ఈ రోజు మన కథ, నడవలేకపోయిన కూడా విజయవంతమైన వ్యాపారవేత్తగా మారిన సల్మాన్ గురించి.

సల్మాన్ ఉత్తర ప్రదేశ్లోని హమీర్పూర్ అనే గ్రామంలో జన్మించాడు. అతను చాలా చిన్న వయస్సులో ఉన్నప్పుడు

సల్మాన్కు చాలా జ్వరంగా ఉంది, ఆగకుండా ఏడుస్తూనే ఉన్నాడు.

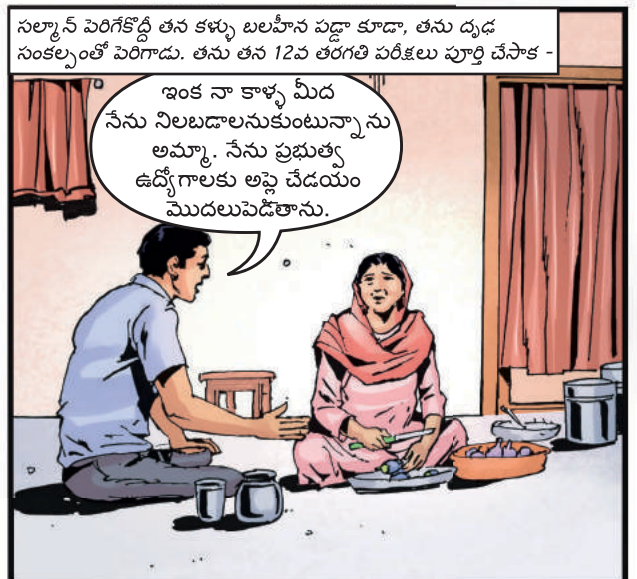
వెంటనే తనని ఆసుపత్రికి తీసుకువెళదాం.

కోడ్లీసీవటికి -

సల్మాన్కు పోలియో సోకింది. తన కాళ్ళు చాలా బలహీనంగా ఉన్నాయి. త్వరలో కండరాలు బలహీనపడవచ్చు, ఇది అతని నడిచే సామర్థ్యం మీద ప్రభావితం చూపుతుంది.

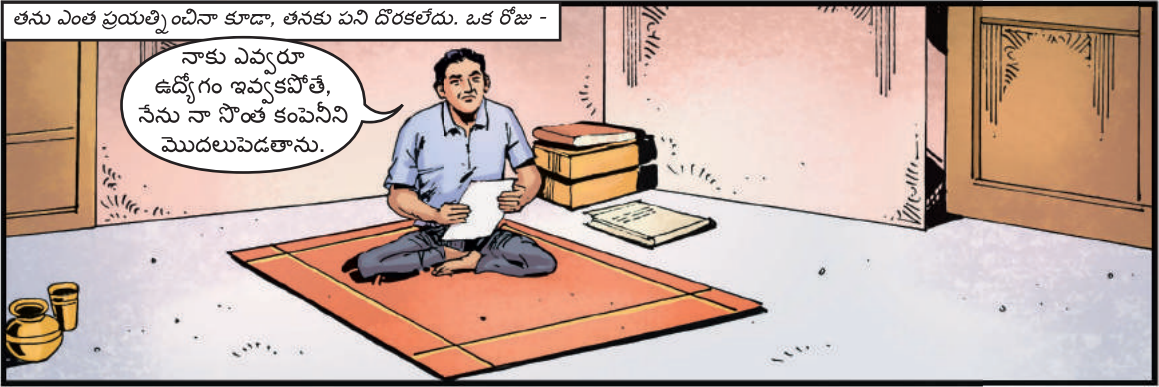
ఓహో, తను ఈ ప్రపంచంలో ఎలా త్రవ్వకగలడు?

సల్మాన్ పెరిగేకొద్దీ తన కళ్ళు బలహీన పడ్డా కూడా, తను దృఢ సంకల్పంతో పెరిగాడు. తను తన 12వ తరగతి పరీక్షలు పూర్తి చేసాక -

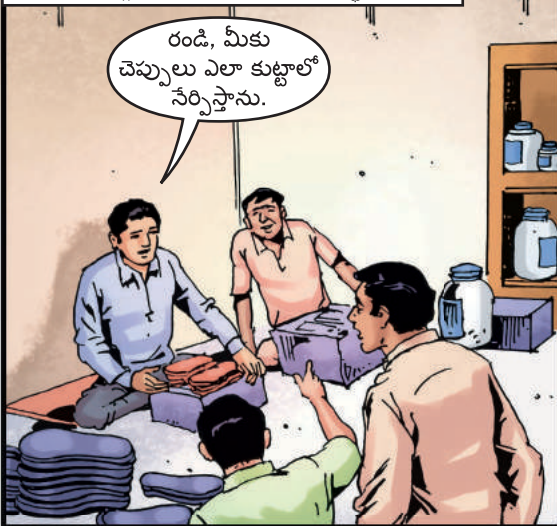
ఇంక నా కాళ్ళ మీద నేను నిలబడాలనుకుంటున్నాను అమ్మా. నేను ప్రభుత్వ ఉద్యోగాలకు అప్లై చేడయం మొదలుపెడతాను.

తను ఎంత ప్రయత్నించినా కూడా, తనకు పని దొరకలేదు. ఒక రోజు -

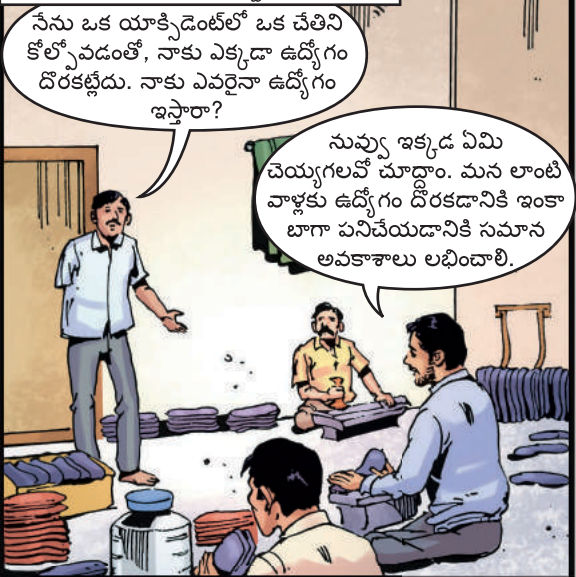
నాకు ఎవ్వరూ ఉద్యోగం ఇవ్వకపోతే, నేను నా సొంత కంపెనీని మొదలుపెడతాను.

తరువాత కొన్ని సంవత్సరాలలో, సల్మాన్ చెప్పులు మరియు డిటర్జెంట్ తయారీ నేర్చుకున్నాడు. లోన్ సాయంతో, బాగ్గేట్ అనే తన సొంత కంపెనీని స్థాపించాడు.

రండి, మీకు చెప్పులు ఎలా కుట్టాలో నేర్పిస్తాను.

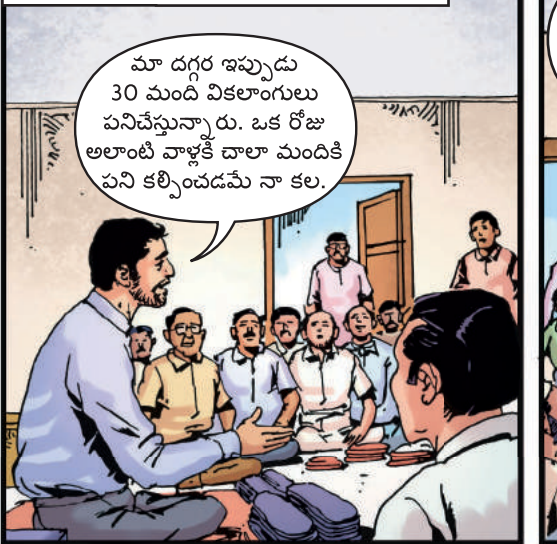
కంపెనీకి చాలా మంచి పేరు వచ్చింది. ఒక రోజు -

నేను ఒక యాక్సిడెంట్లో ఒక చేతిని కోల్పోవడంతో, నాకు ఎక్కడా ఉద్యోగం దొరకట్టింది. నాకు ఎవరైనా ఉద్యోగం ఇస్తారా?

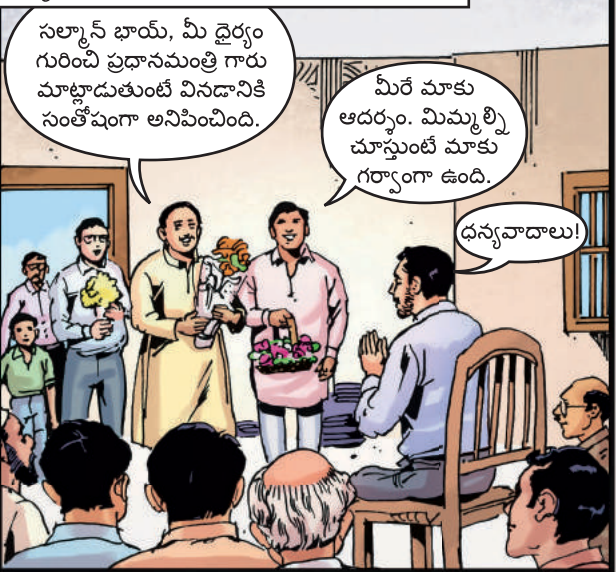
నువ్వు ఇక్కడ ఏమి చెయ్యగలవో చూద్దాం. మన లాంటి వాళ్ళకు ఉద్యోగం దొరకడానికి ఇంకా బాగా పనిచేయడానికి సమాన అవకాశాలు లభించాలి.

తరువాత రెండు సంవత్సరాలలో, శారీరక సహజ్యని ఎదురుకుంటున్న ఎంతో సల్మాన్ ఉపాదాని కల్పించాడు.

మా దగ్గర ఇప్పుడు 30 మంది వికలాంగులు పనిచేస్తున్నారు. ఒక రోజు అలాంటి వాళ్ళకి చాలా మందికి పని కల్పించడమే నా కల.

సల్మాన్ కథను ప్రధానమంత్రి మన కీ బాత్లో వివరించారు.

సల్మాన్ భాయ్, మీ ధైర్యం గురించి ప్రధానమంత్రి గారు మాట్లాడుతుంటే వినడానికి సంతోషంగా అనిపించింది.

మీరే మాకు ఆదర్శం. మిమ్మల్ని చూస్తుంటే మాకు గర్వంగా ఉంది.

ధన్యవాదాలు!

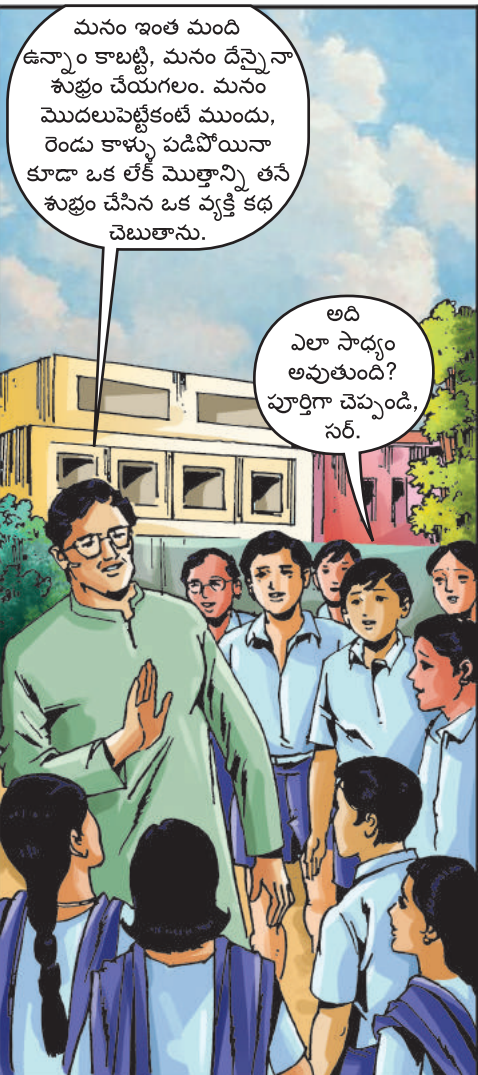
యెస్. ఎస్. రాజప్పన్

నాయర్ సర్ ఇంకా అయిన విద్యార్థులు క్లీన్-అప్ డ్రైవ్ లో పాల్గొంటున్నారు.

ఈ వీధి చాలా మురికిగా ఉంది. మనం దీన్ని శుభ్రం చేయగలం అని నాకు అనిపించడం లేదు.

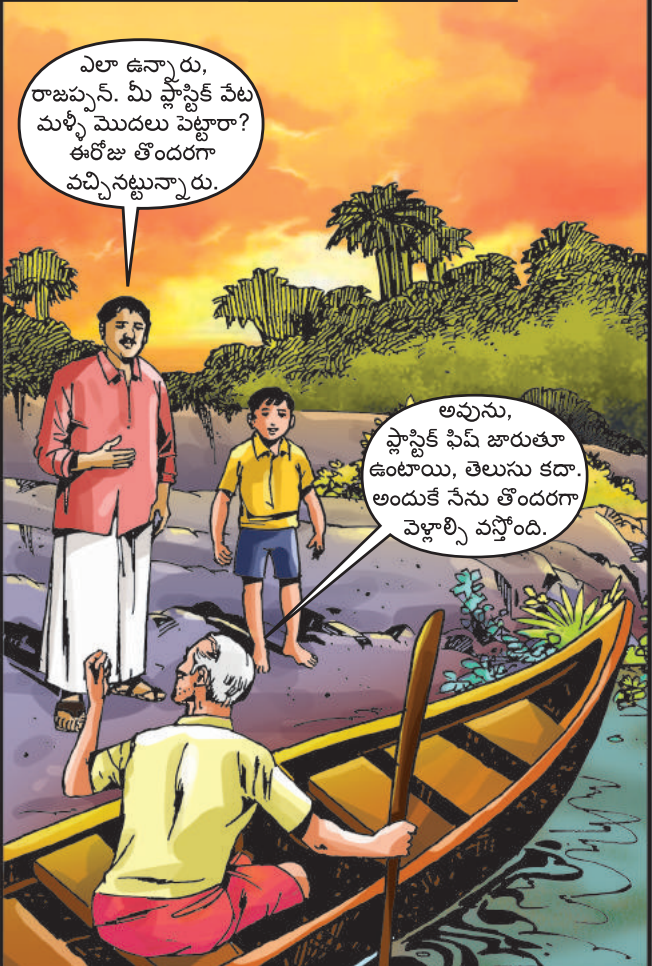
దీన్ని శుభ్రం చేయడానికి మనకు ఒక పెద్దగా ఉన్న మనిషి లేదా ఒక జీనీ కావాలి

మనం ఇంత మంది ఉన్నాం కాబట్టి, మనం దేన్నైనా శుభ్రం చేయగలం. మనం మొదలుపెట్టకంటే ముందు, రెండు కాళ్ళు పడిపోయినా కూడా ఒక లేక మొత్తాన్ని తనే శుభ్రం చేసిన ఒక వ్యక్తి కథ చెబుతాను.

అది ఎలా సాధ్యం అవుతుంది? పూర్తిగా చెప్పండి, సర్.

69 ఏళ్ళ రాజప్పన్ కు, తను 5 ఏళ్ళ వయస్సులో ఉన్నప్పుడు పోలియో సోకింది. రోజూ పొద్దున, తాను వెంబనాడే లేకకు* వెళ్లి, అక్కడ ఒక బోటను రెంటికీ తీసుకునేవాడు.

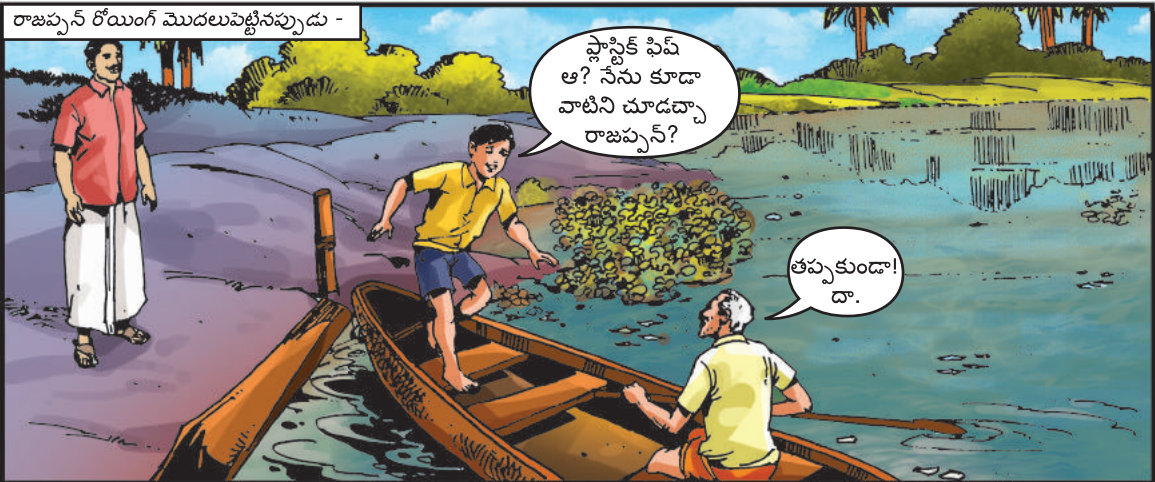

ఎలా ఉన్నారు, రాజప్పన్. మీ స్టాస్టిక్ వేట మళ్ళీ మొదలు పెట్టారా? ఈరోజు తొందరగా వచ్చినట్టున్నారు.

అవును, స్టాస్టిక్ ఫిష్ జారుతూ ఉంటాయి, తెలుసు కదా. అందుకే నేను తొందరగా వెళ్ళాల్సి వస్తోంది.

*కరళలోని ఒక ఫెమిన్ లేక్, టూరిస్టులకు పాపులర్ డెస్టినేషన్ కూడా.

రాజప్పన్ రోయింగ్ మొదలుపెట్టినప్పుడు -

ప్లాస్టిక్ ఫిష్ ఆ? నేను కూడా వాటిని చూడదా రాజప్పన్?

తప్పకుండా! దా.

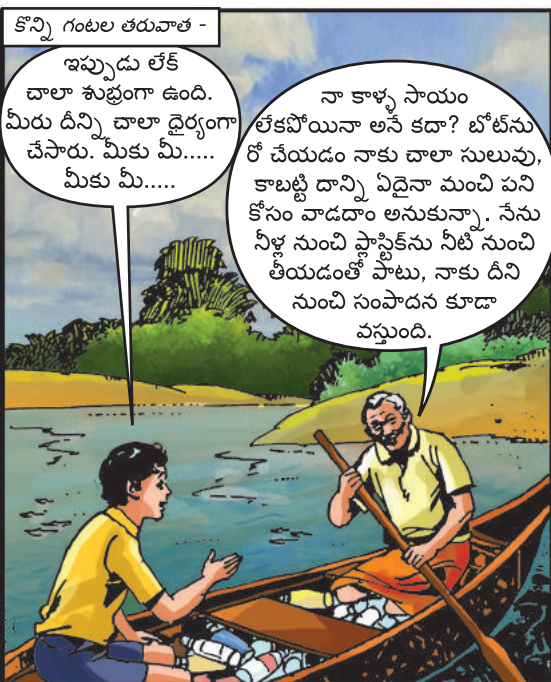
కాసపటికే -

చూడు, ఇవి ఈరోజు నేను పట్టుకున్నవి! పద ప్లాస్టిక్. నిన్ను ఇక్కడి నుంచి పంపించేద్దాం.

ఓహ్, ప్లాస్టిక్ ఫిష్ అంటే ఇవేనా?

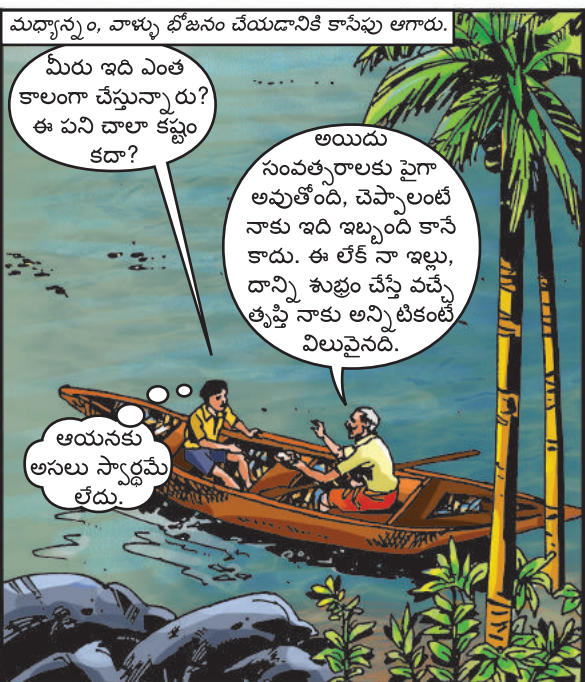
కొన్ని గంటల తరువాత -

ఇప్పుడు లేక చాలా శుభ్రంగా ఉంది. మీరు దీన్ని చాలా ధైర్యంగా చేశారు. మీకు మీ..... మీకు మీ.....

నా కాళ్ళ సాయం లేకపోయినా అసే కదా? బోట్ను రో చేయడం నాకు చాలా సులువు, కాబట్టి దాన్ని ఏదైనా మంచి పని కోసం వాడదాం అనుకున్నా. నేను నీళ్ల నుంచి ప్లాస్టిక్ను నీటి నుంచి తీయడంతో పాటు, నాకు దీని నుంచి సంపాదన కూడా వస్తుంది.

మధ్యాహ్నం, వాళ్ళు బోజనం చేయడానికి కాసేపు ఆగారు.

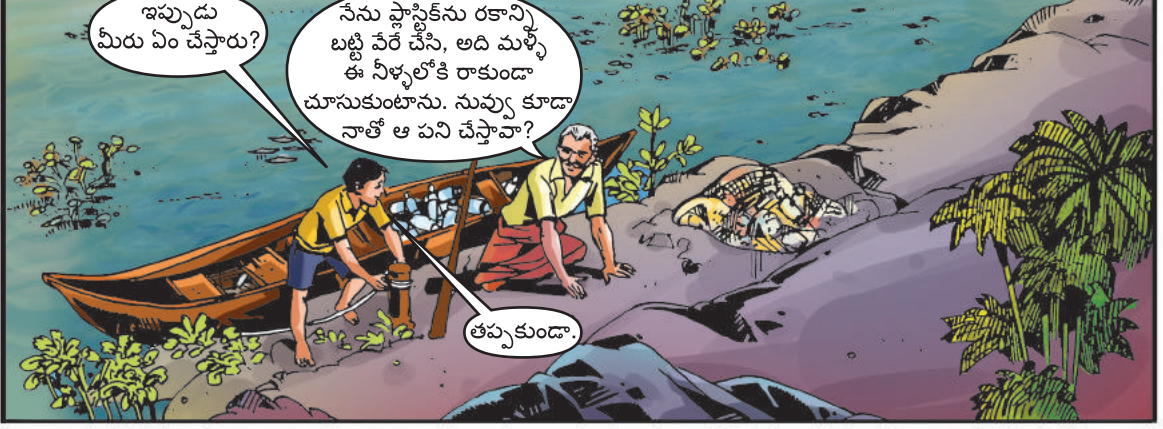

మీరు ఇది ఎంత కాలంగా చేస్తున్నారు? ఈ పని చాలా కష్టం కదా?

అయిదు సంవత్సరాలకు పైగా అవుతోంది, చెప్పాలంటే నాకు ఇది ఇబ్బంది కానే కాదు. ఈ లేక నా ఇల్లు, దాన్ని శుభ్రం చేస్తే వచ్చే తృప్తి నాకు అన్నిటికంటే విలువైనది.

ఆయనకు అసలు స్వార్థమే లేదు.

చాలా గంటలు శుభ్రం చేసాక, రాజప్పన్ తన బోట్ను వడ్డున ఆపాడు.

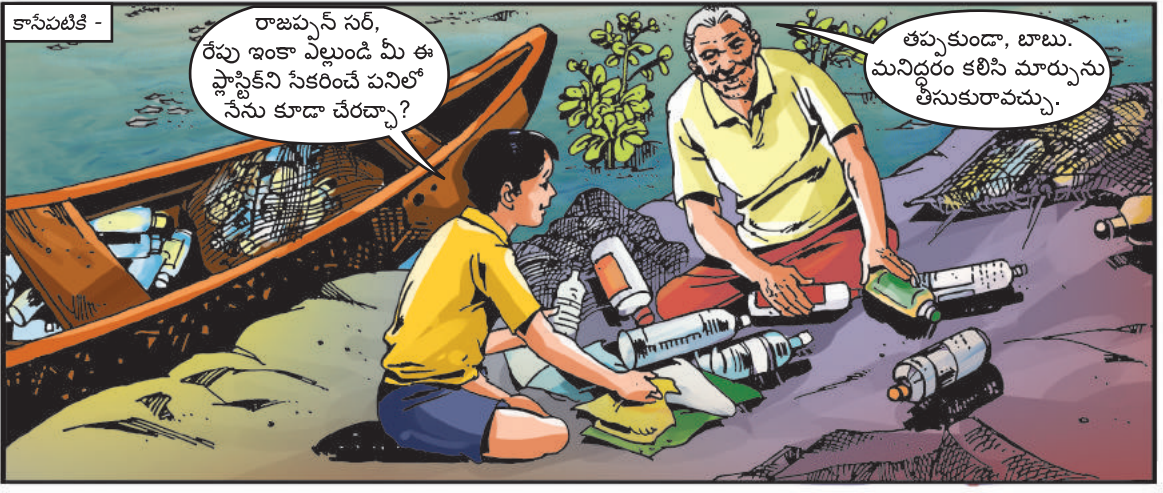

ఇప్పుడు మీరు ఏం చేస్తారు?

నేను ప్లాస్టిక్ను రకాన్ని బట్టి వేరే చేసి, అది మళ్ళీ ఈ నీళ్ళలోకి రాకుండా చూసుకుంటాను. నువ్వు కూడా నాతో ఆ పని చేస్తావా?

తప్పకుండా.

కాసీపటికి -

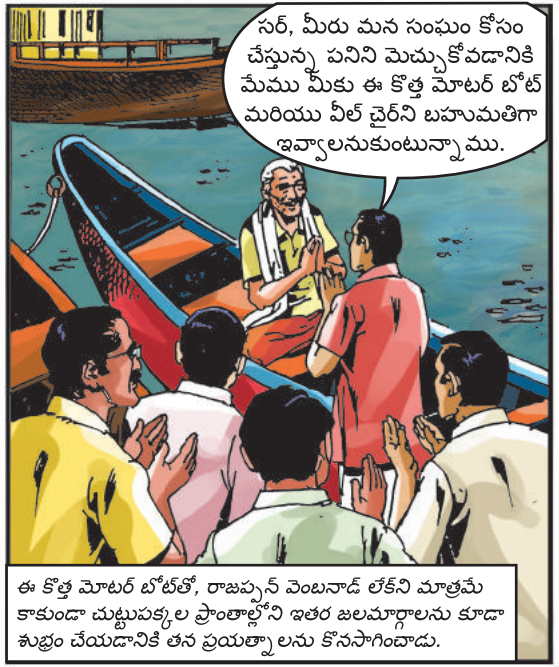
రాజప్పన్ సర్, రేపు ఇంకా ఎల్లండి మీ ఈ ప్లాస్టిక్ని సేకరించే పనిలో నేను కూడా చేరదా?

తప్పకుండా, బాబు. మనిద్దరం కలిసి మార్పును తీసుకురావచ్చు.

ప్రధానమంత్రి నరేంద్ర మోదీ మన్ కీ బాత్లో రాజప్పన్ గురించి ప్రస్తావించారు మరియు ప్లాస్టిక్ కాలుష్యం నుండి నీటిని రక్షించడానికి ఆయన విశ్రాంతి తీసుకోకుండా కృషి చేశారని ప్రశంసించారు. కొంత కాలానికి -

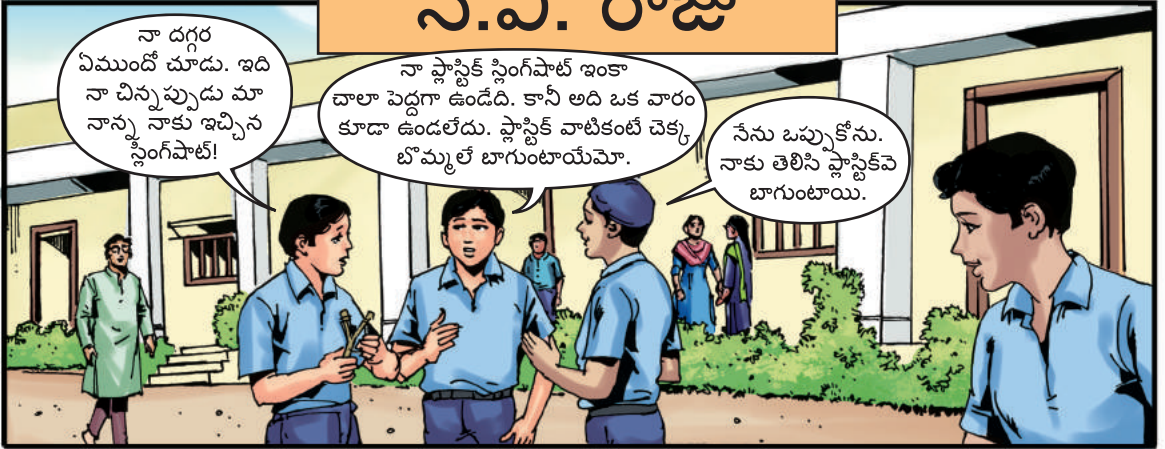
రాజప్పన్, మా దగ్గర మీకోసం ఒక సర్ప్రైజ్ ఉంది.

సర్, మీరు మన సంఘం కోసం చేస్తున్న పనిని మెచ్చుకోవడానికి మేము మీకు ఈ కొత్త మోటర్ బోట్ మరియు వీల్ ఛైర్ని బహుమతిగా ఇవ్వాలనుకుంటున్నాము.

ఈ కొత్త మోటర్ బోట్తో, రాజప్పన్ వెంబనాడే లేకని మాత్రమే కాకుండా చుట్టుపక్కల ప్రాంతాల్లోని ఇతర జలమార్గాలను కూడా శుభ్రం చేయడానికి తన ప్రయత్నాలను కొనసాగించాడు.

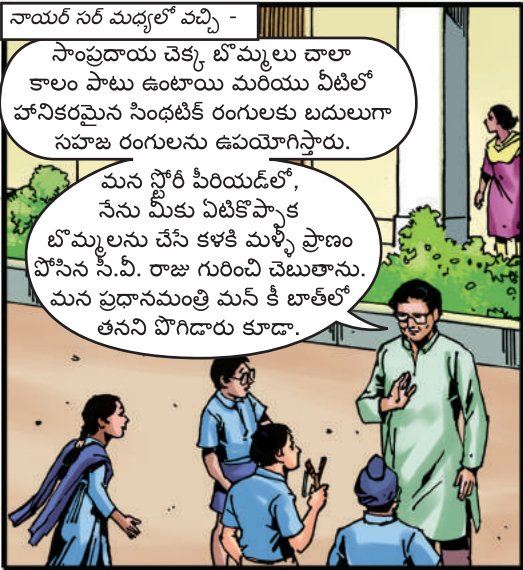
సీ.వి. రాజు

నా దగ్గర ఏముందో చూడు. ఇది నా చిన్నప్పుడు మా నాన్న నాకు ఇచ్చిన స్ట్రాంగ్ పోట్!

నా ఫ్లాస్టిక్ స్ట్రాంగ్ పోట్ ఇంకా చాలా పెద్దగా ఉండేది. కానీ అది ఒక వారం కూడా ఉండలేదు. ఫ్లాస్టిక్ వాటికంటే చెక్క బొమ్మలే బాగుంటాయేమో.

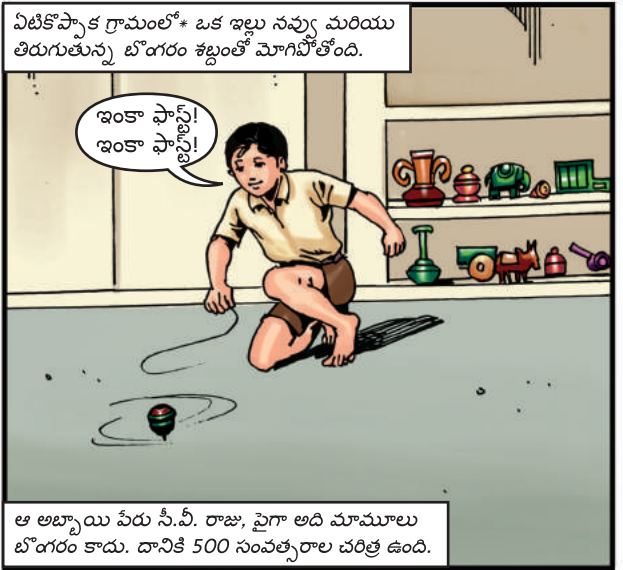
నేను ఒప్పుకోను. నాకు తెలిసి ఫ్లాస్టిక్ వే బాగుంటాయి.

నాయర సర మధ్యలో వచ్చి -

సాంప్రదాయ చెక్క బొమ్మలు చాలా కాలం పాటు ఉంటాయి మరియు వీటిలో హానికరమైన సింథటిక్ రంగులకు బదులుగా సహజ రంగులను ఉపయోగిస్తారు.

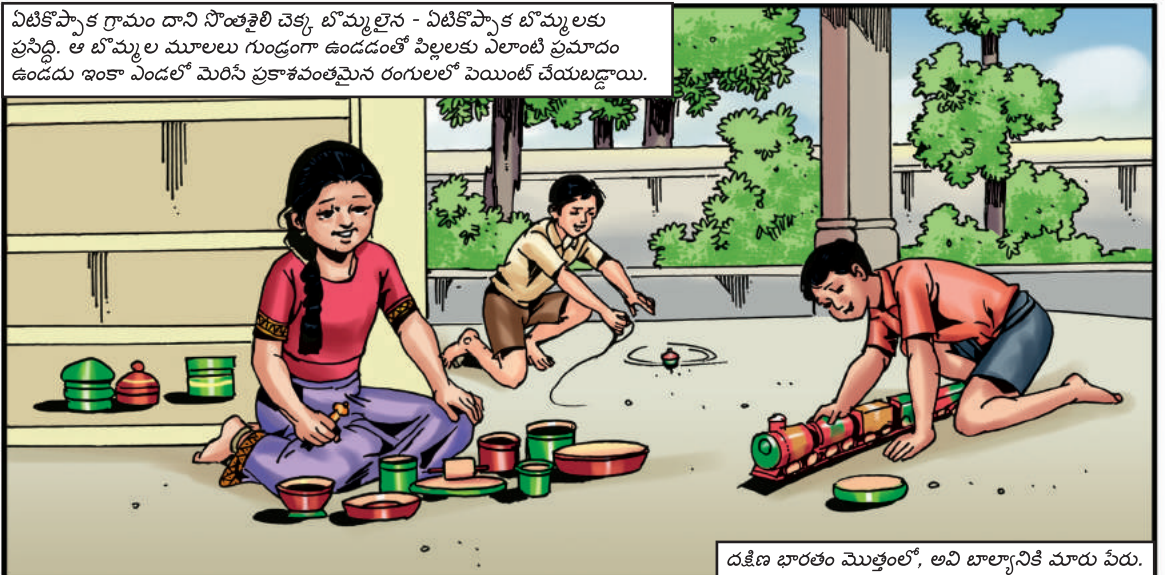
మన స్టోరీ పీరియడ్ లో, నేను మీకు ఏటికోప్స్ క బొమ్మలను చేసే కళకె మళ్ళీ ప్రాణం పోసిన సీ.వి. రాజు గురించి చెబుతాను. మన ప్రధానమంత్రి మన్ కీ బాత్ లో తనని పోగిడారు కూడా.

ఏటికోప్స్ క గ్రామంలో* ఒక ఇల్లు నవ్వు మరియు తిరుగుతున్న బోగరం శబ్దంతో మోగిపోతోంది.

ఇంకా ఫ్లాస్ట్! ఇంకా ఫ్లాస్ట్!

ఆ అబ్బాయి పేరు సీ.వి. రాజు, పైగా అది మామూలు బోగరం కాదు. దానికి 500 సంవత్సరాల చరిత్ర ఉంది.

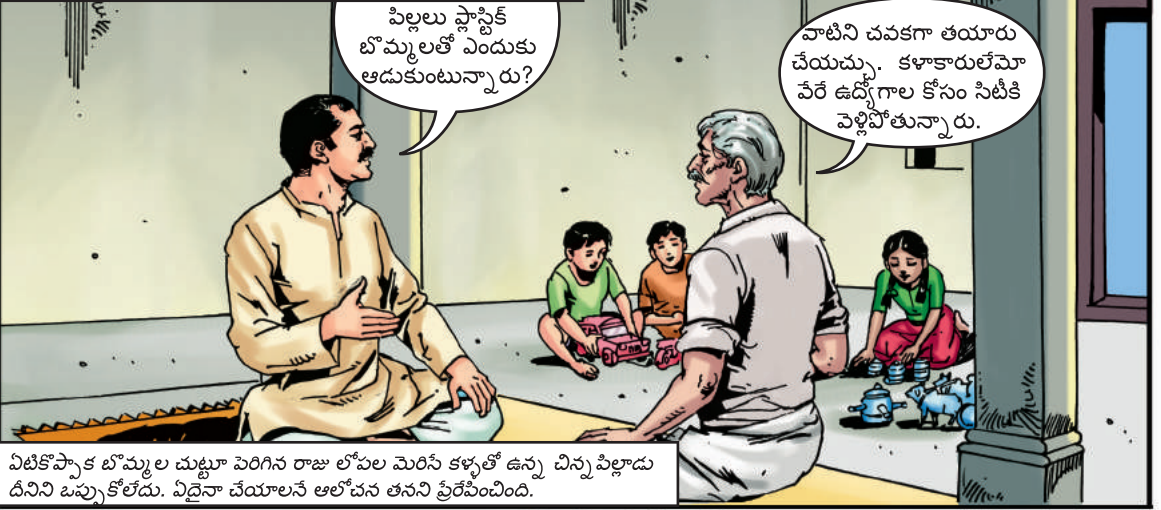

ఏటికోప్స్ క గ్రామం దాని సొంతశైలి చెక్క బొమ్మలైన - ఏటికోప్స్ క బొమ్మలకు ప్రసిద్ధి. ఆ బొమ్మల మూలలు గుండ్రంగా ఉండడంతో పిల్లలకు ఎలాంటి ప్రమాదం ఉండదు ఇంకా ఎండలో మెరిసే ప్రకాశవంతమైన రంగులలో పెయింట్ చేయబడ్డాయి.

దక్షిణ భారతం మొత్తంలో, అవి బాల్యానికే మారు పేరు.

* ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లోని విశాఖపట్టణం జిల్లాలో ఉంది.

కానీ రాజు కాలేజీకి వెళ్లి తిరిగి వచ్చేసరికి, పరిస్థితులు మారిపోయాయి -

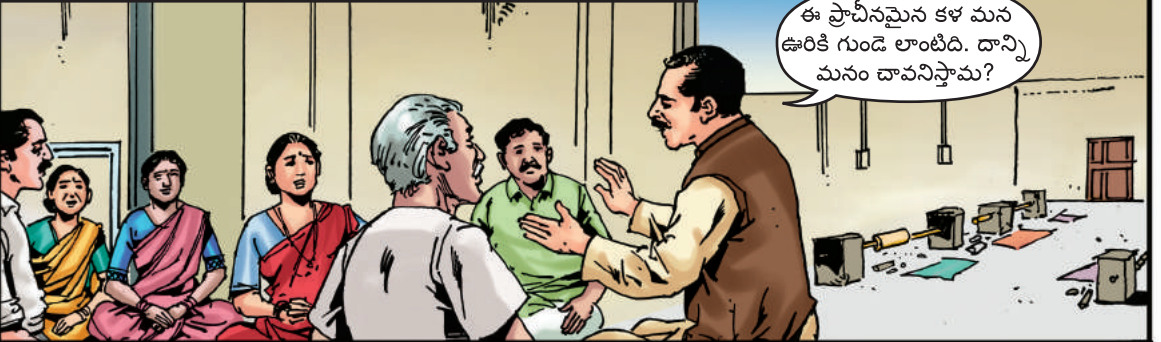

పిల్లలు ప్లాస్టిక్ బొమ్మలతో ఎందుకు ఆడుకుంటున్నారు?

వాటిని చవకగా తయారు చేయద్దు. కళాకారులేమా వేరే ఉద్యోగాల కోసం సిటీకి వెళ్లిపోతున్నారు.

ఏటికోప్పాక బొమ్మల చుట్టూ పెరిగిన రాజు లోపల మెరిసే కళ్ళతో ఉన్న చిన్న పిల్లాడు దీనిని ఒప్పుకోలేదు. ఏదైనా చేయాలనే ఆలోచన తనని ప్రేరేపించింది.

తను కళాకారుల కోసం "పద్మావతి అసోసియేట్స్ అనే కో-ఆపరేటివ్ సొసైటీని స్థాపించాడు.

ఈ ప్రాచీనమైన కళ మన ఊరికి గుండె లాంటిది. దాన్ని మనం చావనిస్తామ?

వాళ్ళు భారీ ఎత్తున ఉత్సాహంతో జరిగే నాణ్యత లేని వాటితో వోటీ పడాల్సి వచ్చింది, కానీ రాజు మరియు తన తోటి కళాకారులు ఆ సవాలును ఎదురుకున్నారు.

ఉత్సాహి పెరగడంతో, ఆ బొమ్మలను రాజు దేశవ్యాప్తంగా జరిగే వాణిజ్య ప్రదర్శనలకు తీసుకు వెళ్ళేవాడు.

కానీ మా సంబరాలు త్వరలోనే ఆగిపోయాయి. ఆ పిమ్మెంట్ను కొన్ని రోజులకు తిరిగి సంపాదించారు.

అంకుడు చెక్క విరిగిపోకుండా మనకు కావాల్సిన ఆకారంలోకి మార్చుకునేంత మృదువుగా ఉంటుంది.

నేను అంతరాతీయ మార్కెట్ కోసం ప్రత్యేక రకమైన వస్తువులను ఎగుమతి చేస్తాను. నేను పెద్ద ఆర్డర్ చేయాలనుకుంటున్నాను.

వాళ్ళు పెయింట్లో సీసం ఉందని చెప్పారు.

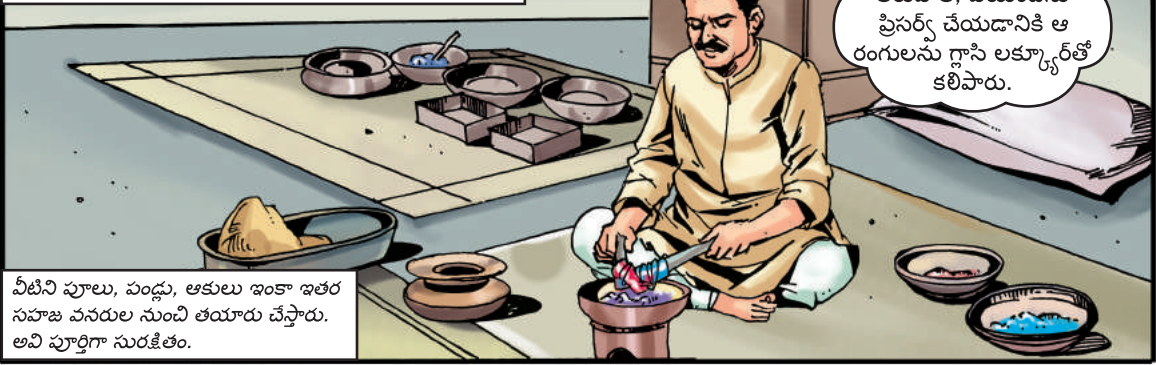
అయితే అంకుడు చెక్కను సంపాదించడానికి మనం అటవీ శాఖతో పనిచేద్దాం.

మా మొదటి విజయం మాకు ఇక్కడ లభించింది!

ఇంక మనం మన సాంప్రదాయ పద్ధతులకు తిరిగి వెళ్ళాలి. కొత్తరకం సింథెటిక్ రంగులతో వచ్చిన సమస్య ఇదే.

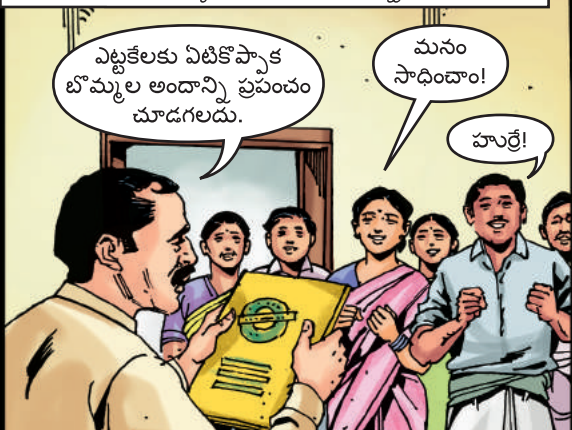

1988లో, రాజు క్రాఫ్ట్ కౌన్సిల్ అఫ్ ఇండియాను కలిసాడు. ఇద్దరూ ఆర్గానిక్ రంగులను రూపొందించడంలో కలిసి పనిచేసారు.

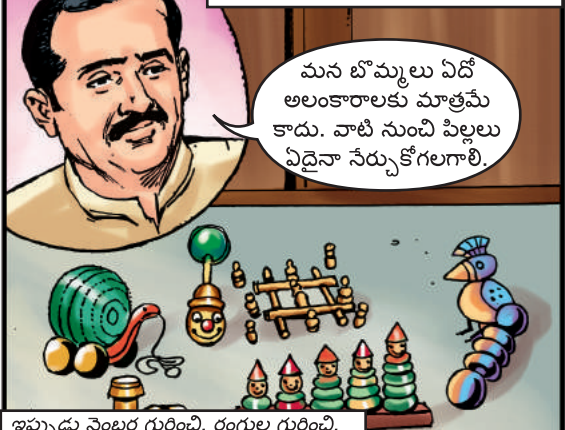
వీటిని పూలు, పండ్లు, ఆకులు ఇంకా ఇతర సహజ వనరుల నుంచి తయారు చేస్తారు. అవి పూర్తిగా సురక్షితం.

ఈసారి బొమ్మలను విదేశాలకు పంపినప్పుడు, అవి అన్ని భద్రతా ప్రమాణాలను పాస్ అయ్యి, ప్రశంసలు అందుకున్నాయి.

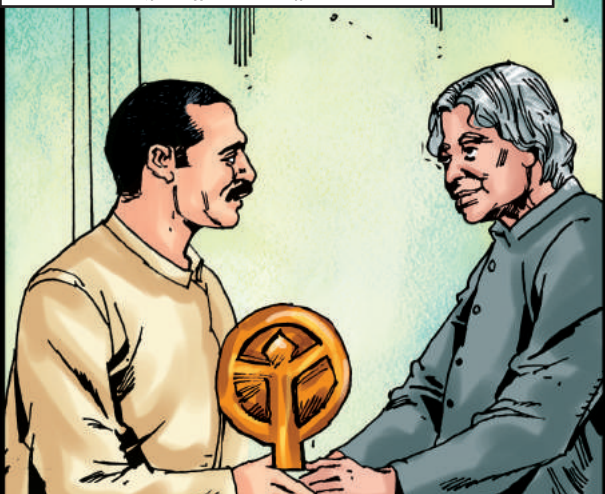
రాజు ఈ కళకు మళ్ళీ ప్రాణం పోయడం, దాని కళాకారుల జీవనోపాధికి కూడా ప్రాణం పోయడం అయింది.

తమ లక్ష్యాన్ని వైవిధ్యపరచడానికి ఇది ఒక అవకాశం అని కూడా అతను గ్రహించాడు.

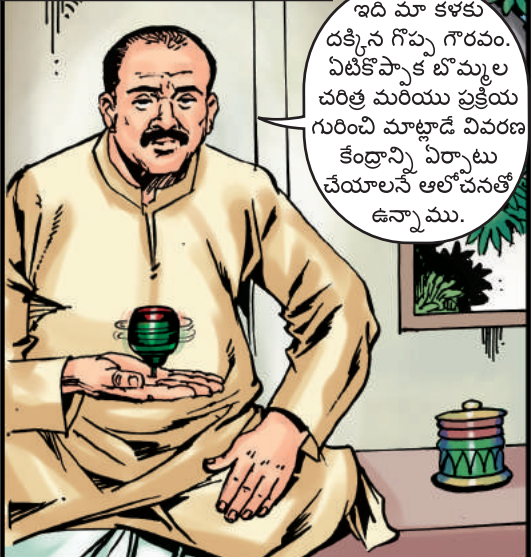
ఇప్పుడు నెంబర్ గురించి, రంగుల గురించి, సహజమైన ప్రపంచం గురించి పిల్లలకు నేర్పే రకరకాల ఏటికోప్యాక బొమ్మలు ఉన్నాయి.

2002లో, అన్నటి రాష్ట్రపతి డాక్టర్ ఎ.పి.జె. అబ్దుల్ కలాం రాజుకు సేషనల్ గ్రానూరూట్స్ ఇన్నోవేషన్ అవార్డును అందజేశారు.

అతని కృపి వల్ల, 2017లో ఏటికోప్యాక బొమ్మలకు జీవ ట్యాగ్* కూడా లభించింది.

2023లో రాజు పద్మశ్రీకి ఎంపికైనప్పుడు, అతను వినయంగా -

* జియోగ్రాఫికల్ ఇండికేషన్ (జీఐ) ట్యాగ్ నాణ్యతను కలిగి ఉన్న ఉత్పత్తులను లేదా అవి తయారీ చేయబడ్డ స్థలం నుండి వచ్చిన ఖ్యాతిని సూచిస్తుంది.

భారతదేశంలో నాల్గవ అత్యున్నత పౌర పురస్కారం

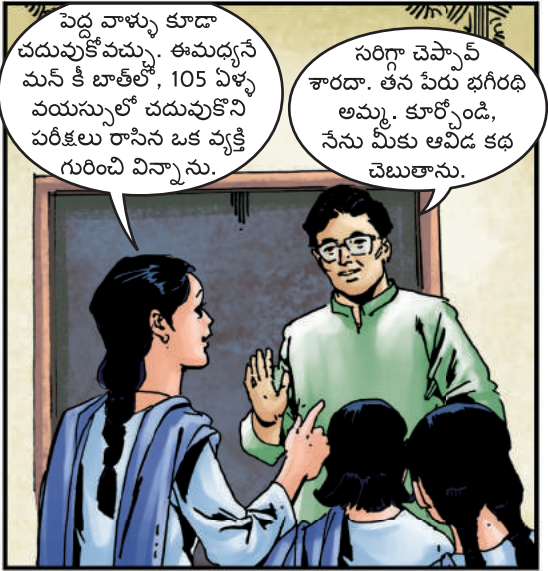
భగీరథి అమ్మ

మీ అందరికీ ఒక గుడ్ న్యూస్ చెప్పనా? తొందలోనే నేను నా ప్లాంట్ బయాలజీ పరీక్షలు పూర్తి చేశాను. కాబట్టి మనం నేచర్ వాక్స్ కి వెళ్ళినప్పుడు, నేను మీకు మొక్కలు ఇంకా చెట్ల గురించి నేర్పించగలను.

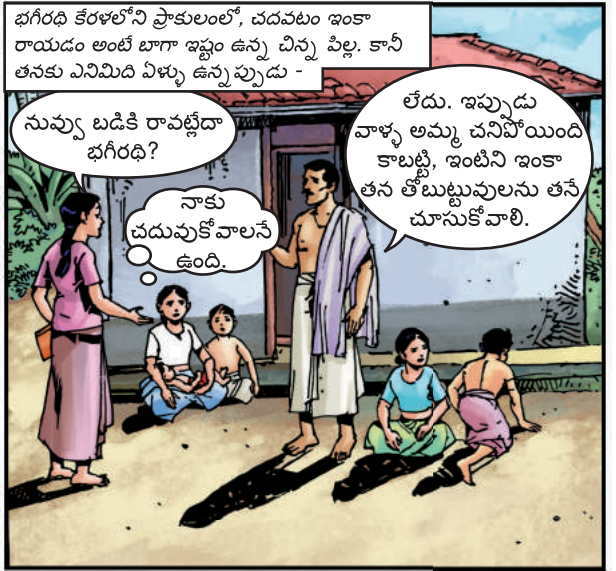
మీరు ఇంకా చదువుకుంటున్నారా, సర్? అది ఎలా సాధ్యం?

ఇంత పెద్ద టీచర్లు కూడా చదువుకోవచ్చని నాకు తెలీదే!

పెద్ద వాళ్ళు కూడా చదువుకోవచ్చు. ఈమధ్యనే మన కీ బాత్ లో, 105 ఏళ్ళ వయసులో చదువుకొని పరీక్షలు రాసిన ఒక వ్యక్తి గురించి విన్నాను.

సరిగ్గా చెప్పావ్ శారదా. తన పేరు భగీరథి అమ్మ. కూర్చోండి, నేను మీకు ఆవిడ కథ చెబుతాను.

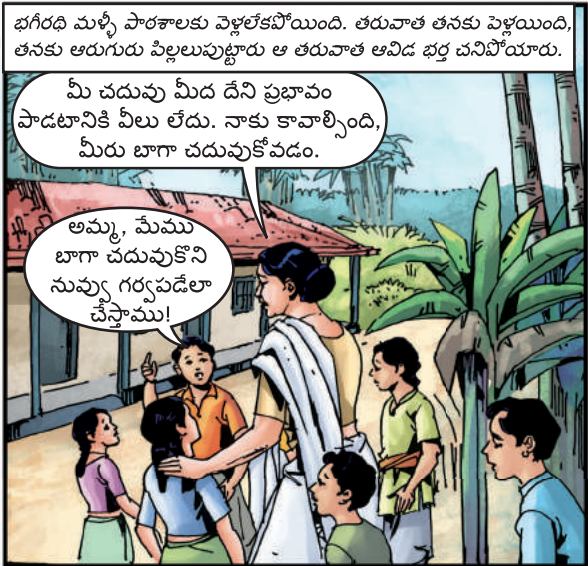

భగీరథి కేరళలోని ప్రాకులలో, చదవటం ఇంకా రాయడం అంటే బాగా ఇష్టం ఉన్న చిన్న పిల్ల. కానీ తనకు ఎనిమిది ఏళ్ళు ఉన్నప్పుడు -

నువ్వు బడికి రావట్లేదా భగీరథి?

నాకు చదువుకోవాలనే ఉంది.

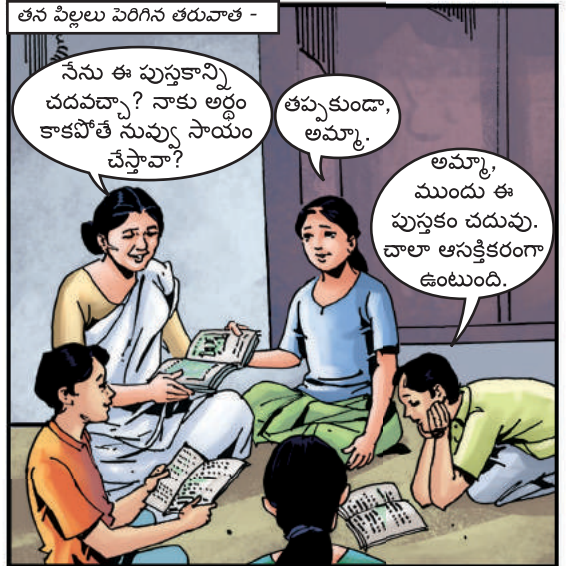
లేదు. ఇప్పుడు వాళ్ళ అమ్మ చనిపోయింది కాబట్టి, ఇంటిని ఇంకా తన తోబుట్టువులను తనే చూసుకోవాలి.

భగీరథి మళ్ళీ పాఠశాలకు వెళ్ళలేకపోయింది. తరువాత తనకు పెళ్ళయింది, తనకు ఆరుగురు పిల్లలుపుట్టారు ఆ తరువాత ఆవిడ భర్త చనిపోయారు.

మీ చదువు మీద దేని ప్రభావం పాడటానికి వీలు లేదు. నాకు కావాల్సింది, మీరు బాగా చదువుకోవడం.

అమ్మ, మేము బాగా చదువుకొని నువ్వు గర్వపడేలా చేస్తాము!

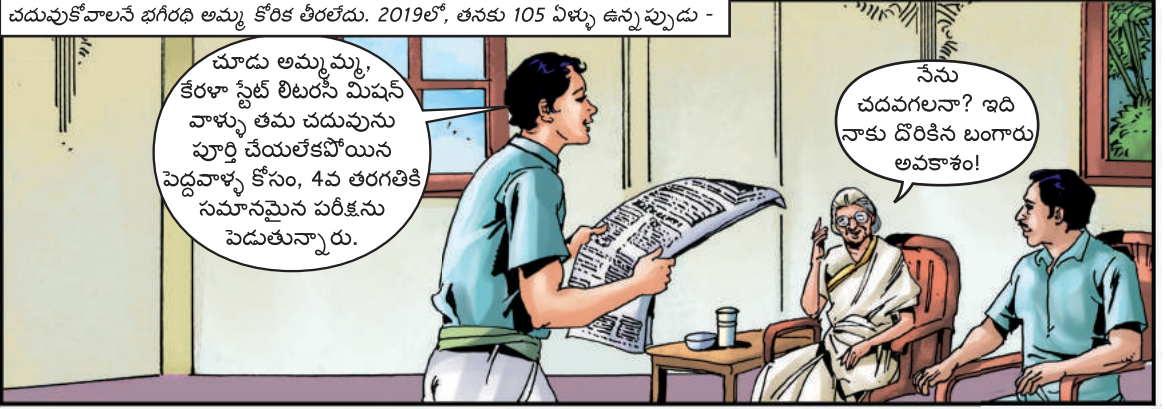
తన పిల్లలు పెరిగిన తరువాత -

నేను ఈ పుస్తకాన్ని చదవచ్చా? నాకు అర్థం కాకపోతే నువ్వు సాయం చేస్తావా?

తప్పకుండా, అమ్మా.

అమ్మా, ముందు ఈ పుస్తకం చదువు. చాలా ఆసక్తికరంగా ఉంటుంది.

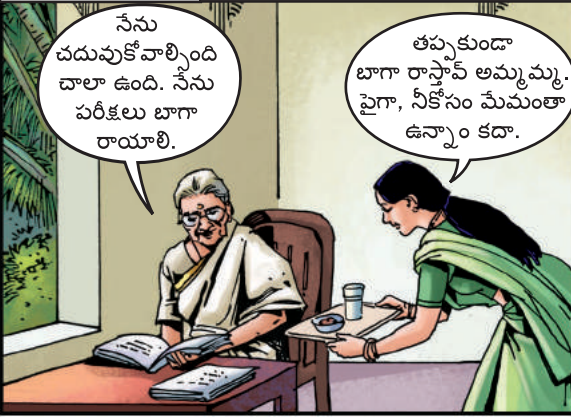
చదువుకోవాలనే భగీరథి అమ్మ కోరిక తీరలేదు. 2019లో, తనకు 105 ఏళ్ళు ఉన్నప్పుడు -

చూడు అమ్మమ్మ, కేరళా స్టేట్ లిటరరీ మిషన్ వాళ్ళు తమ చదువును పూర్తి చేయలేకపోయిన పెద్దవాళ్ళ కోసం, 4వ తరగతికి సమానమైన పరీక్షను పెడుతున్నారు.

నేను చదవగలనా? ఇది నాకు దొరికిన బంగారు అవకాశం!

తన వయసును పక్కన పెట్టి, భగీరథి అమ్మ ఆ కోర్కెను చేయాలనుకుంది.

నేను చదువుకోవాల్సింది చాలా ఉంది. నేను పరీక్షలు బాగా రాయాలి.

తప్పకుండా బాగా రాస్తావ్ అమ్మమ్మ. పైగా, నీకోసం మేమంతా ఉన్నాం కదా.

కొన్ని నెలలు కష్టపడ్డాక, భగీరథి మాధెమేటిక్స్, మలయాళం ఇంకా ఎన్విరాన్మెంట్ల సైన్స్ పరీక్షలను రాసింది.

కొన్ని రోజులకే -

అమ్మమ్మా, నువ్వు సాధించావ్! నీకు 275కు 205 వచ్చాయి!

చూడు, నేను చెప్పాను కదా. నాకు వయసు అయిపోయిందేమీ కానీ, చదువుకోవాలన్న ఆశ ఇంకా గట్టిగానే ఉంది.

2019లో ఆవిడ సాధించిన విజయానికి, భగీరథి అమ్మకు భారతదేశంలో మహిళలకు అత్యున్నత సీనీయర్ గౌరవం అయిన 'శక్తి పురస్కార'ను అందించారు.

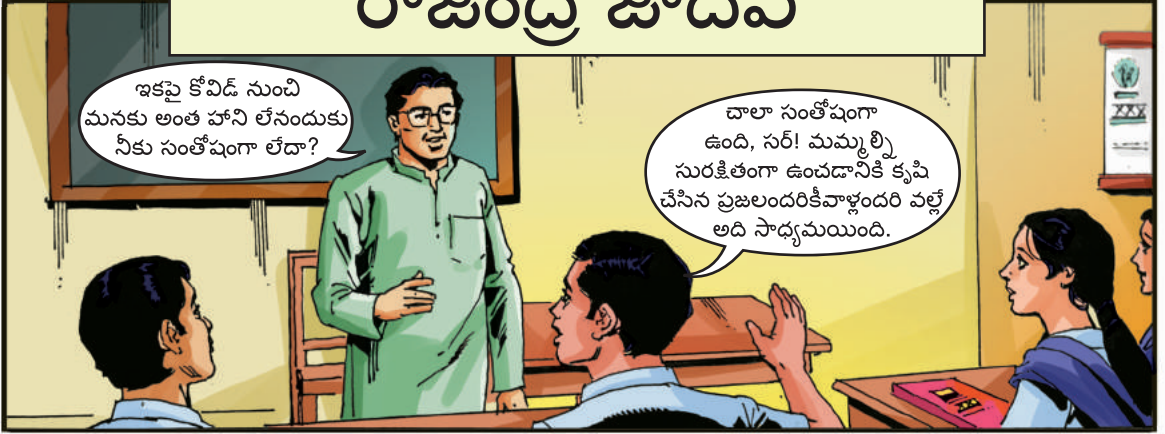

మనం జీవితంలో ముందుకు వెళ్లాలంటే, మనల్ని మనం అభివృద్ధి చేసుకోవాలి. మనం జీవితంలో ఏదైనా సాధించాలనుకుంటే, మొదటి ముఖ్య గమనిక ఏంటంటే, మనలోనే విద్యార్థి ఎప్పుడూ బ్రలికే ఉండాలి.

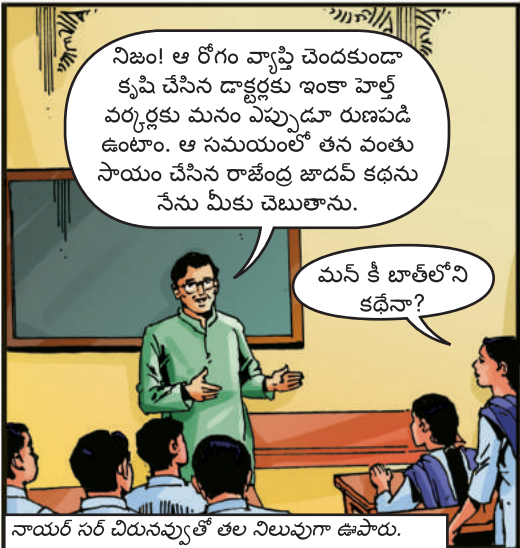
*'grandmother' in Malayalam

రాజేంద్ర జాదవ్

ఇకపై కోవిడ్ నుంచి మనకు అంత హాని లేనందుకు నీకు సంతోషంగా లేదా?

చాలా సంతోషంగా ఉంది, సర్! మమ్మల్ని సురక్షితంగా ఉంచడానికి కృషి చేసిన ప్రజలందరికీవాళ్ళందరి వల్లే అది సాధ్యమయింది.

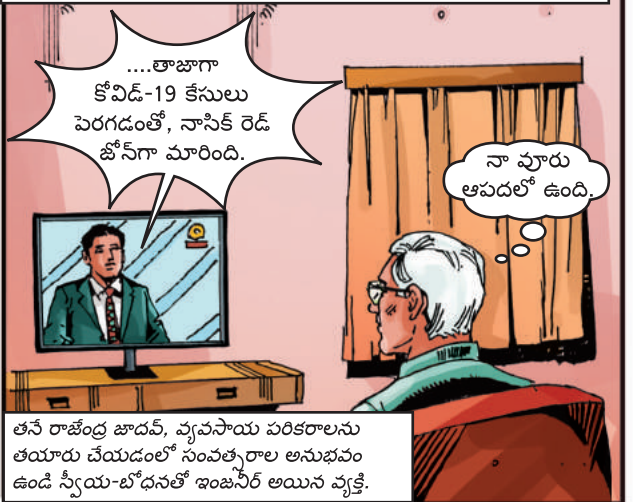

నిజం! ఆ రోగం వ్యాప్తి చెందకుండా కృషి చేసిన డాక్టర్లకు ఇంకా హెల్త్ వర్కర్లకు మనం ఎప్పుడూ రుణపడి ఉంటాం. ఆ సమయంలో తన వంతు సాయం చేసిన రాజేంద్ర జాదవ్ కథను నేను మీకు చెబితాను.

మన్ కీ బాత్లోని కథేనా?

నాయర్ సర్ చిరునవ్వుతో తల నిలుపుగా ఉపాహు.

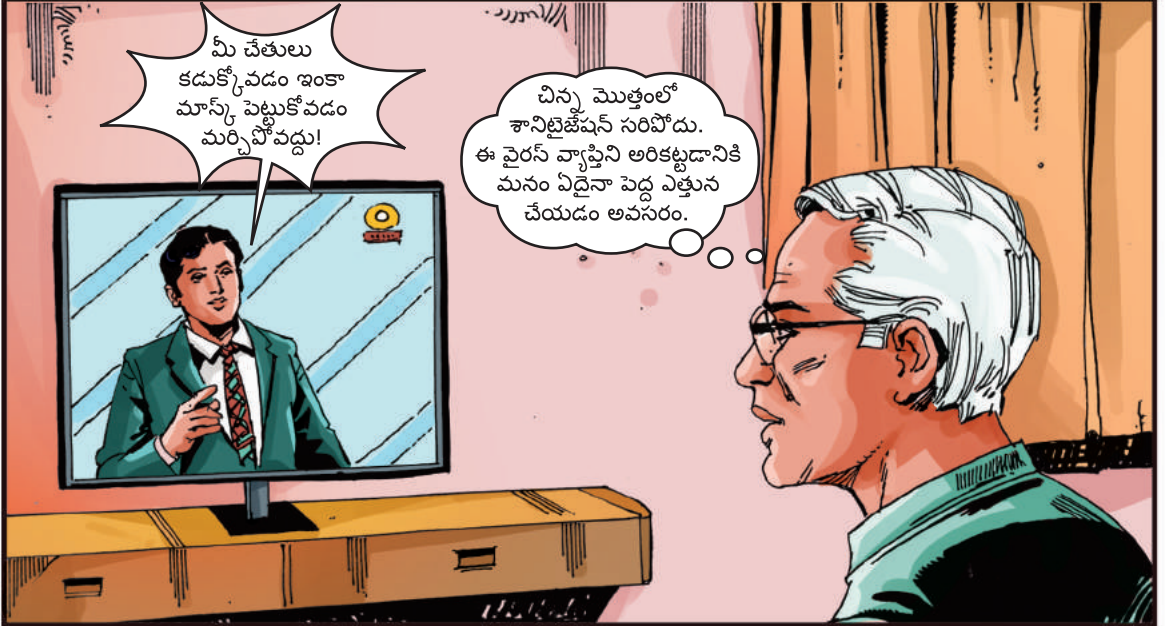
2022లో, మహారాష్ట్రలోని, సటానాలో ఒక వ్యక్తి బాధతో వార్తలు చూస్తున్నాడు.

....తాజాగా కోవిడ్-19 కేసులు పెరగడంతో, నాసిక్ రెడ్ జోన్ గా మారింది.

నా వూరు అవదలో ఉంది.

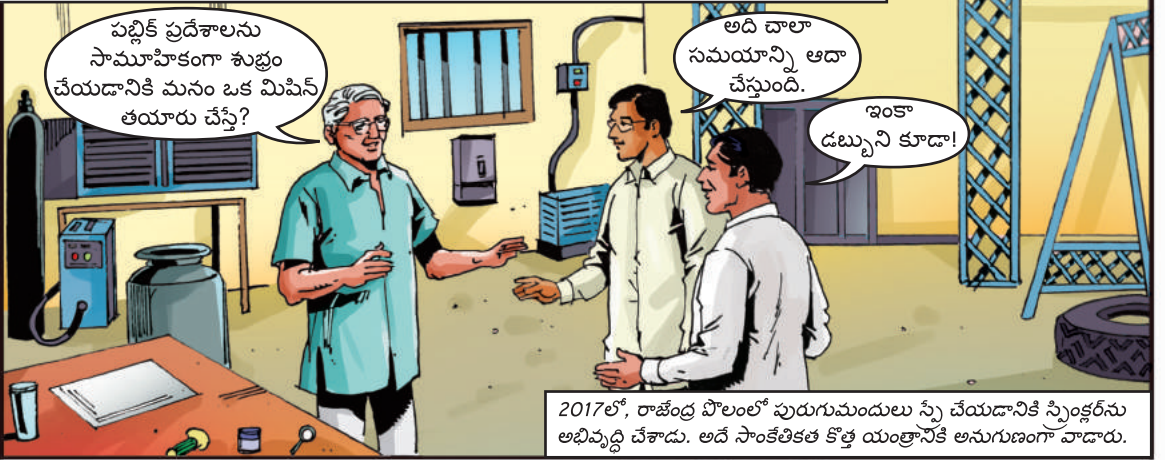
తనే రాజేంద్ర జాదవ్, వ్యవసాయ పరికరాలను తయారు చేయడంలో సంవత్సరాల అనుభవం ఉండి స్వీయ-బోధనతో ఇంజనీర్ అయిన వ్యక్తి.

మీ చేతులు కడుక్కోవడం ఇంకా మాస్క్ పెట్టుకోవడం మర్చిపోవద్దు!

చిన్న మొత్తంలో శానిటైజేషన్ సరిపోదు. ఈ వైరస్ వ్యాప్తిని అరికట్టడానికి మనం ఏదైనా పెద్ద ఎత్తున చేయడం అవసరం.

రాజేంద్ర ఆ సమస్యను తన వర్క్ షాప్ కు తీసుకెళ్లి, అక్కడ తన పిల్లలు మంగేష్ ఇంకా ధనంజ లతో చర్చించాడు.

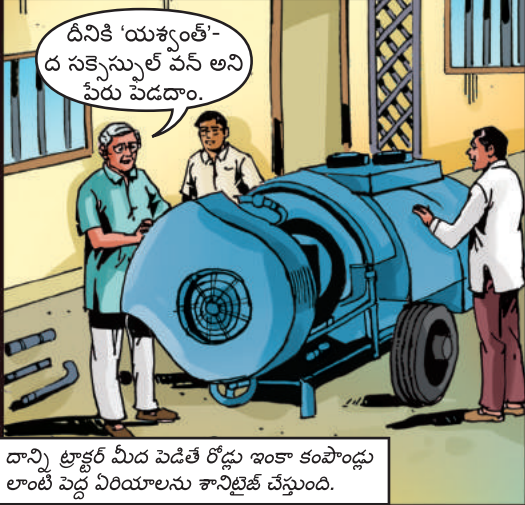
పబ్లిక్ ప్రదేశాలను సామూహికంగా శుభ్రం చేయడానికి మనం ఒక మిషన్ తయారు చేస్తే?

అది చాలా సమయాన్ని ఆదా చేస్తుంది.

ఇంకా డబ్బుని కూడా!

2017లో, రాజేంద్ర పొలంలో పురుగుమందులు స్ప్రే చేయడానికి స్ప్రింకల్ ను అభివృద్ధి చేశాడు. అదే సాంకేతికత కొత్త యంత్రానికి అనుగుణంగా వాడారు.

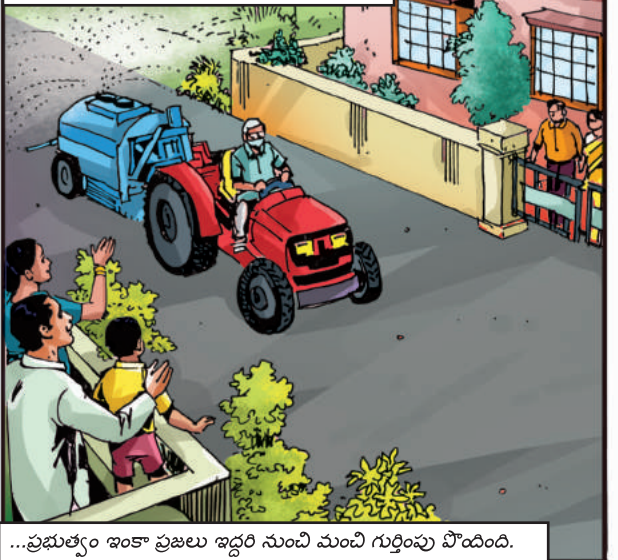
25 రోజుల తరువాత, వాళ్ళు ఏదీ ఆశించకుండా పని చేసింది ఒక క్రిమిసంహారక మందు కలిపిన 600 లీటర్ల నీటిని నిల్వ చేసే శానిటైజర్.

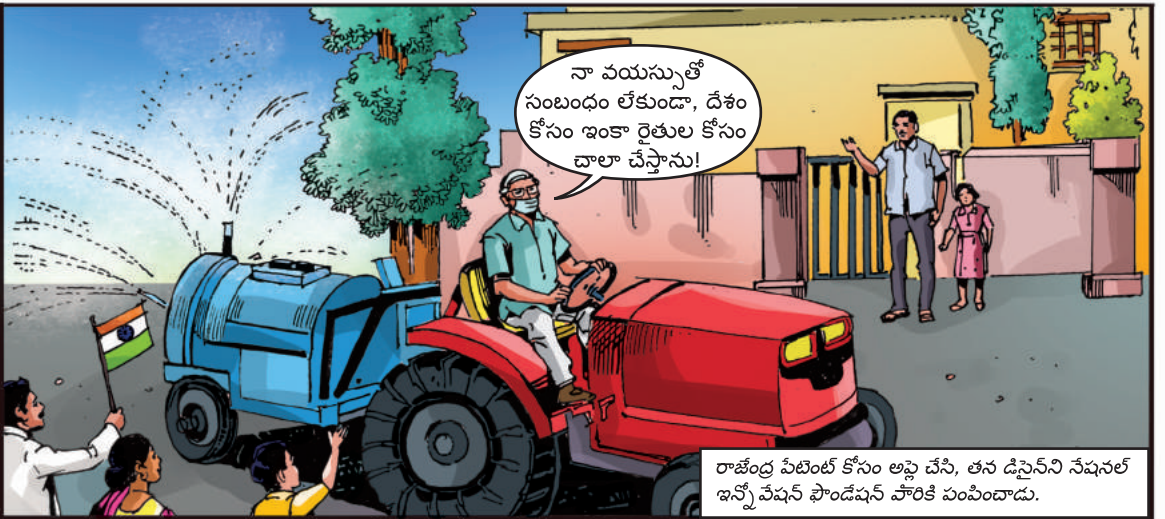
దీనికి 'యశ్వంతీ'-ద సక్యెస్సుల్ పన్ అని పేరు పెడదాం.

దాన్ని ట్రాక్టర్ మీద పెడితే రోడ్డు ఇంకా కంపౌండ్లు లాంటి పెద్ద విరియాలను శానిటైజ్ చేస్తుంది.

'యశ్వంతీ' తన పేరును నిలబెట్టుకుంది....

...ప్రభుత్వం ఇంకా ప్రజలు ఇద్దరి నుంచి మంచి గుర్తింపు పొందింది.

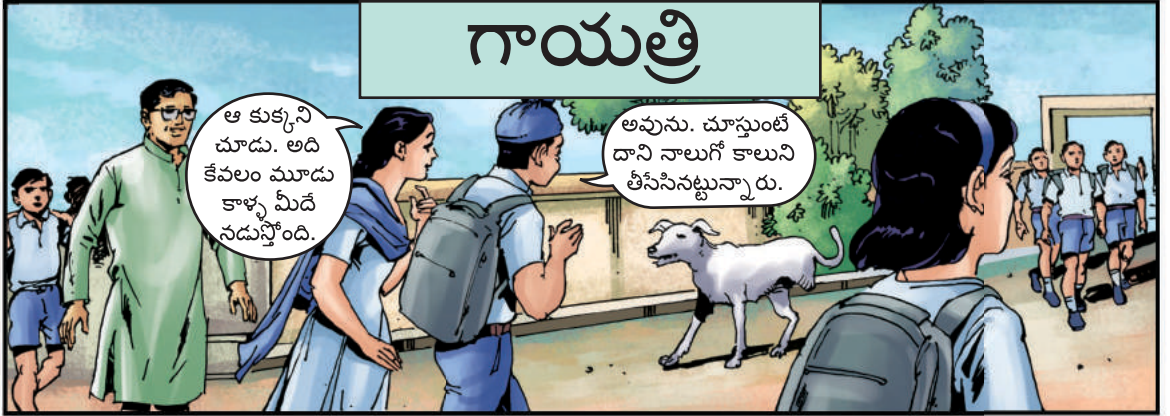

నా వయస్సులో సంబంధం లేకుండా, దేశం కోసం ఇంకా రైతుల కోసం చాలా చేస్తాను!

రాజేంద్ర పేటెంట్ కోసం అప్లై చేసి, తన డిసైన్ ని నేషనల్ ఇన్నోవేషన్ పౌండేషన్ పౌరక పంపించాడు.

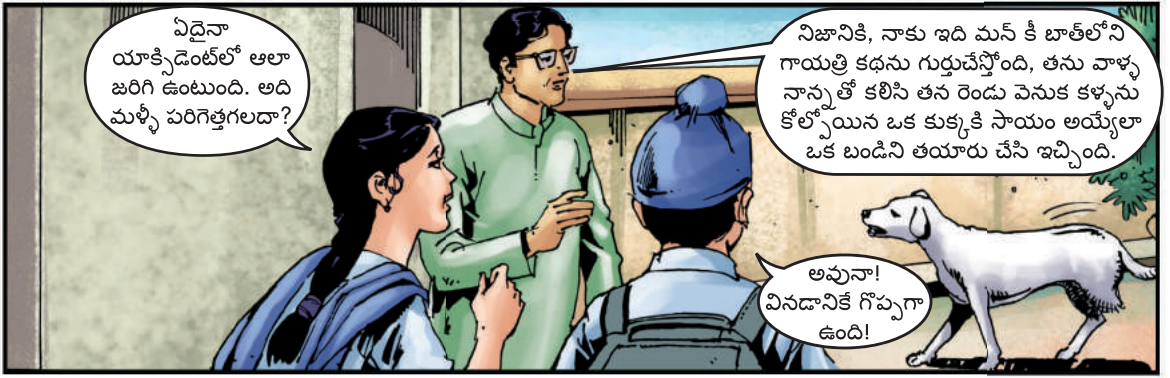
*ఎన్ఐఎఫ్ అనేది సాంకేతికతలో అట్టడుగు స్థాయి ఆవిష్కరణలను స్కాట్ చేసే మద్దతు ఇచ్చే సంస్థ.

గాయత్రి

ఆ కుక్కని చూడు. అది కేవలం మూడు కాళ్ళ మీదే నడుస్తోంది.

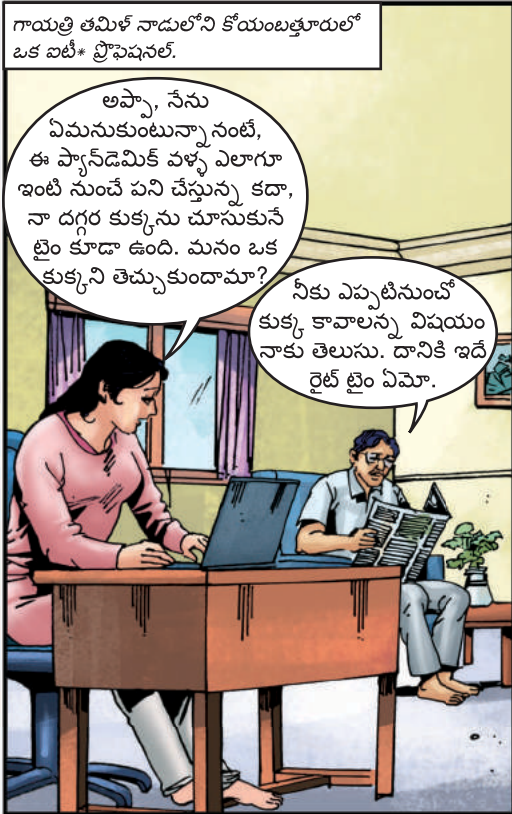
అవును. చూస్తుంటే దాని నాలుగో కాలుని తీసినట్టున్నారు.

ఏదైనా యాక్సిడెంట్లో ఆలా జరిగి ఉంటుంది. అది మళ్ళీ పరిగెత్తగలదా?

నిజానికి, నాకు ఇది మన కీ బాత్లోని గాయత్రి కథను గుర్తుచేస్తోంది, తను వాళ్ళ నాన్నతో కలిసి తన రెండు వెనుక కాళ్ళను కోల్పోయిన ఒక కుక్కకి సాయం అయ్యేలా ఒక బండిని తయారు చేసి ఇచ్చింది.

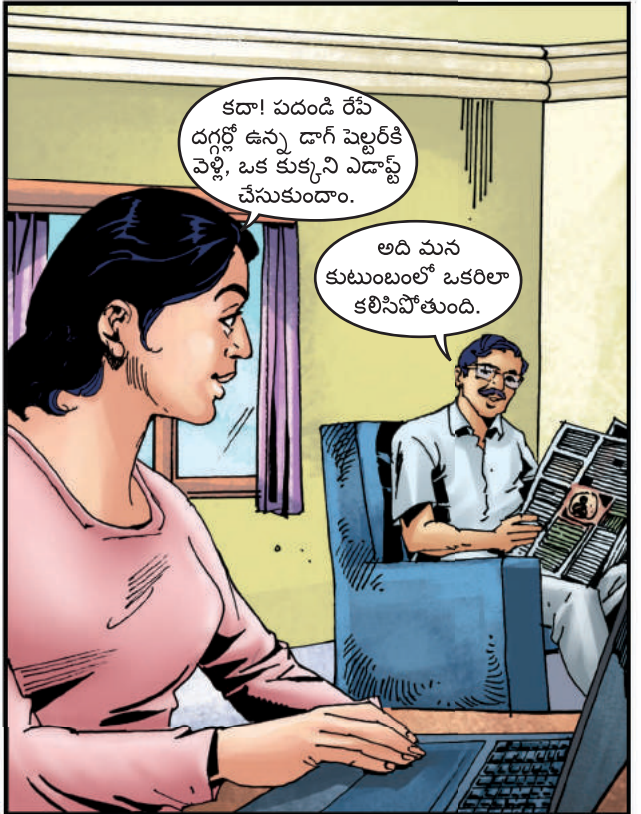
అవునా! వినడానికి గొప్పగా ఉంది!

గాయత్రి ఆమిళ్ నాడులోని కోయంబత్తూరులో ఒక బటీ* ప్రొఫెషనల్.

అప్పా, నేను ఏమనుకుంటున్నానంటే, ఈ ప్యాన్డెమిక్ వళ్ళ ఎలాగూ ఇంటి నుంచే పని చేస్తున్న కదా, నా దగ్గర కుక్కను చూసుకునే టైం కూడా ఉంది. మనం ఒక కుక్కని తెచ్చుకుందామా?

నీకు ఎప్పటినుంచో కుక్క కావాలన్న విషయం నాకు తెలుసు. దానికి ఇదే రైట్ టైం ఏమో.

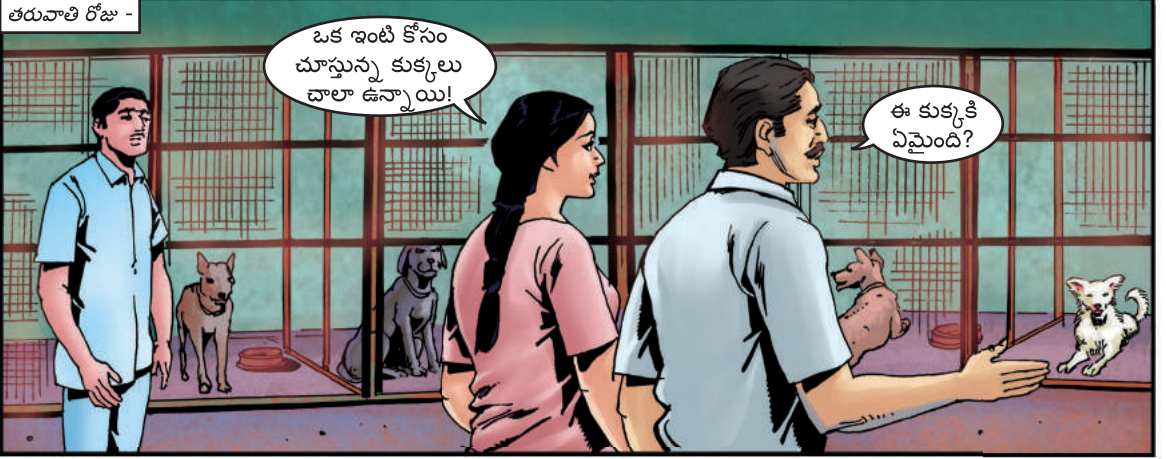

కదా! పదండి రేపే దగ్గర్లో ఉన్న డాగ్ పెట్టరికి వెళ్ళి, ఒక కుక్కని ఎడాప్ట్ చేసుకుందాం.

అది మన కుటుంబంలో ఒకరిలా కలిసిపోతుంది.

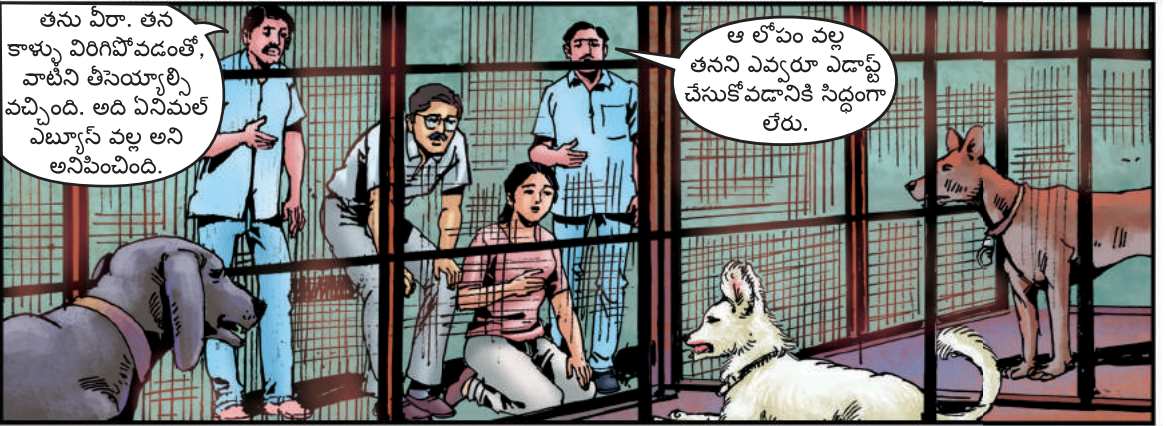
*ఇన్స్పిరేషన్ టెక్నాలజీ

తరువాతి రోజు -

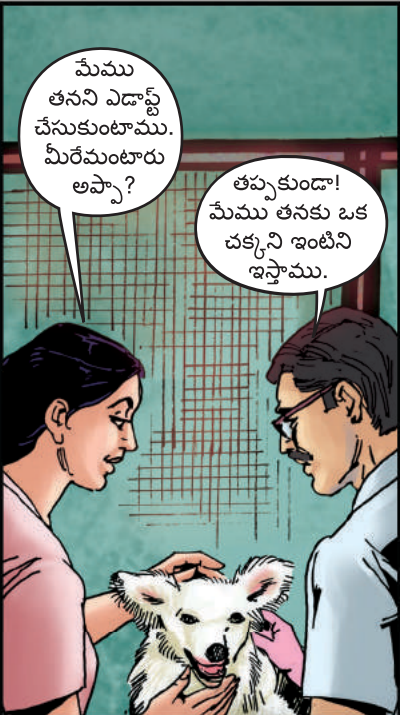
ఒక ఇంటి కోసం చూస్తున్న కుక్కలు చాలా ఉన్నాయి!

ఈ కుక్కకి ఏమైంది?

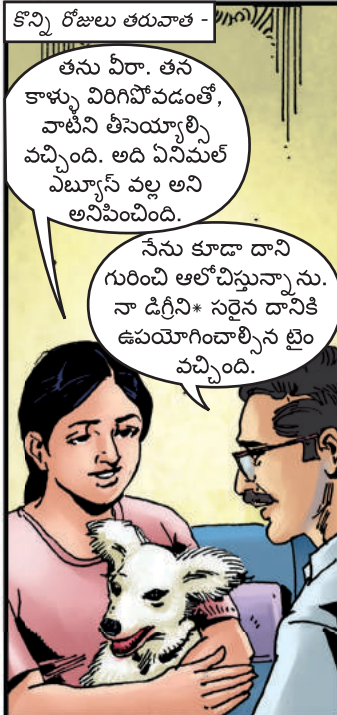
తను వీరా. తన కాళ్ళు విరిగిపోవడంతో, వాటిని తీసేయ్యాల్సి వచ్చింది. అది ఏనిమల్ ఎబ్యూస్ వల్ల అని అనిపించింది.

ఆ లోపం వల్ల తనని ఎవ్వరూ ఎడాప్ట్ చేసుకోవడానికి సిద్ధంగా లేరు.

మేము తనని ఎడాప్ట్ చేసుకుంటాము. మీరేమంటారు అప్పా?

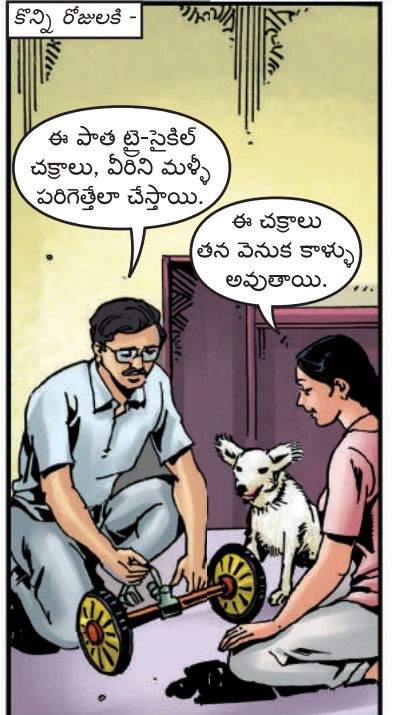
తప్పకుండా! మేము తనకు ఒక చక్కని ఇంటిని ఇస్తాము.

కొన్ని రోజులు తరువాత -

తను వీరా. తన కాళ్ళు విరిగిపోవడంతో, వాటిని తీసేయ్యాల్సి వచ్చింది. అది ఏనిమల్ ఎబ్యూస్ వల్ల అని అనిపించింది.

నేను కూడా దాని గురించి ఆలోచిస్తున్నాను. నా డిగ్రీని* సరైన దానికి ఉపయోగించాల్సిన టైం వచ్చింది.

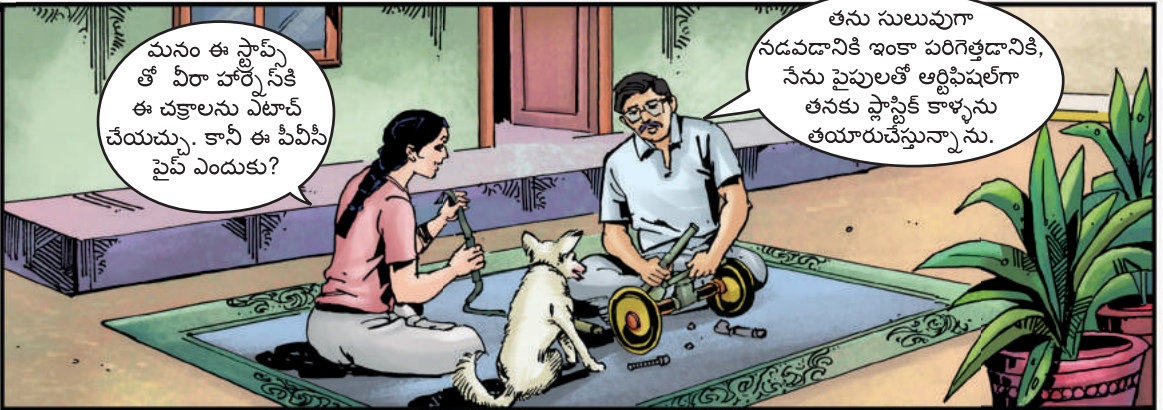

కొన్ని రోజులకి -

ఈ పాత ట్రై-సైకిల్ చక్రాలు, వీరిని మళ్ళీ పరిగెత్తేలా చేస్తాయి.

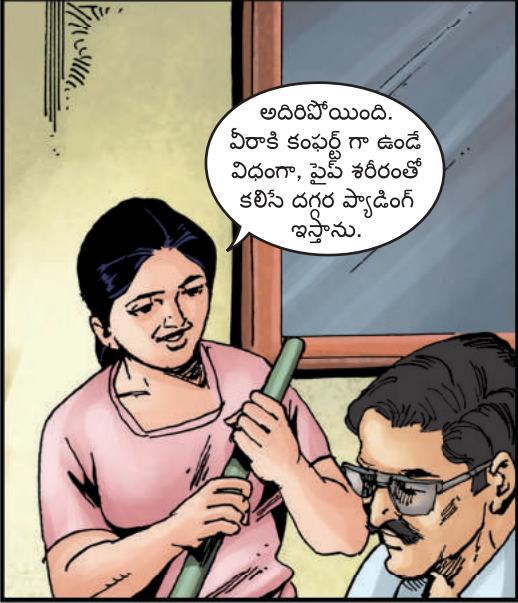
ఈ చక్రాలు తన వెనుక కాళ్ళు అవుతాయి.

*గాయత్రీ వాళ్ళ నాన్న, కాశీలింగం, ఒక మెకానికల్ ఇంజనీర్.

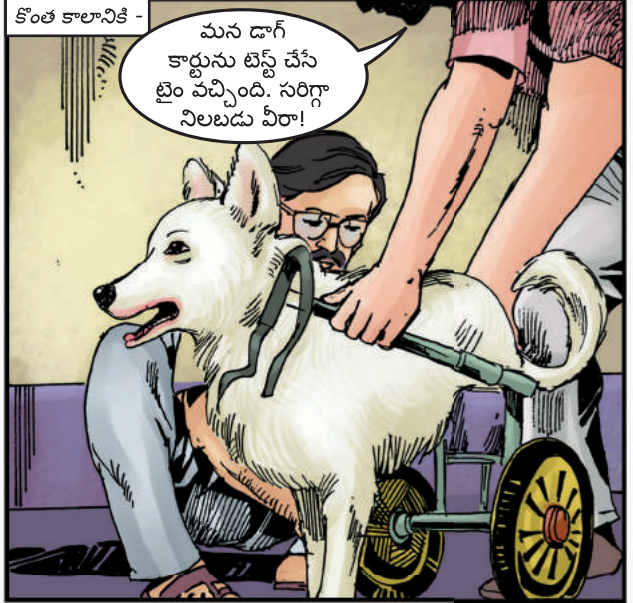

మనం ఈ సాఫ్ట్ వీరా హార్నెస్ కి ఈ చక్కలను ఎటాచ్ చేయచ్చు. కానీ ఈ పీవీసీ సైప్ ఎందుకు?

తను సులువుగా నడవడానికి ఇంకా పరిగెత్తడానికి, నేను బైబులలో ఆర్టిఫిషియల్ గా తనకు ప్లాస్టిక్ కాళ్ళను తయారుచేస్తున్నాను.

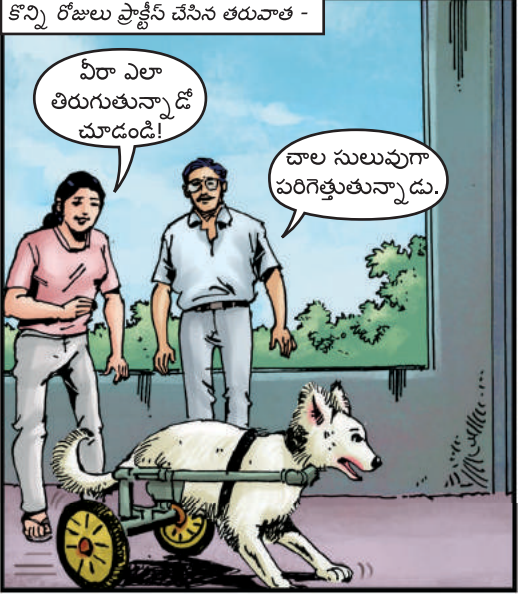

అదిరిపోయింది. వీరాకి కంఫర్ట్ గా ఉండే విధంగా, సైప్ శరీరంలో కలిసే దగ్గర ప్యాడింగ్ ఇస్తాను.

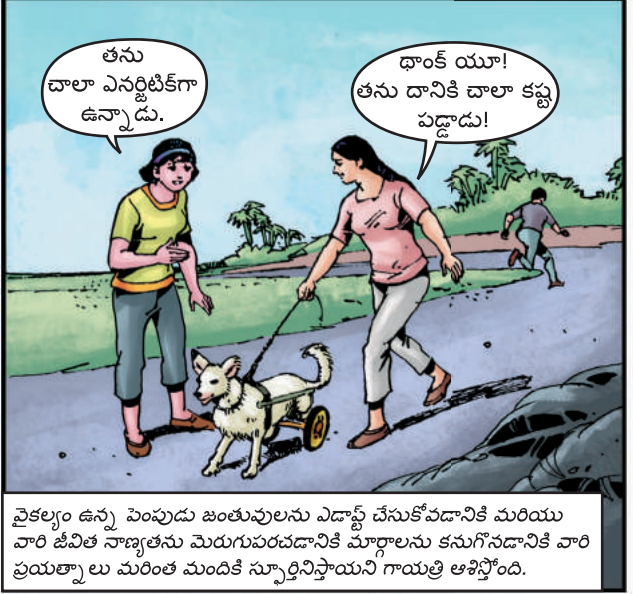
కొంత కాలానికి -

మన డాగ్ కార్టును టెస్ట్ చేసే టైం వచ్చింది. సరిగ్గా నిలబడు వీరా!

వీరా ఎలా తిరుగుతున్నాడో చూడండి!

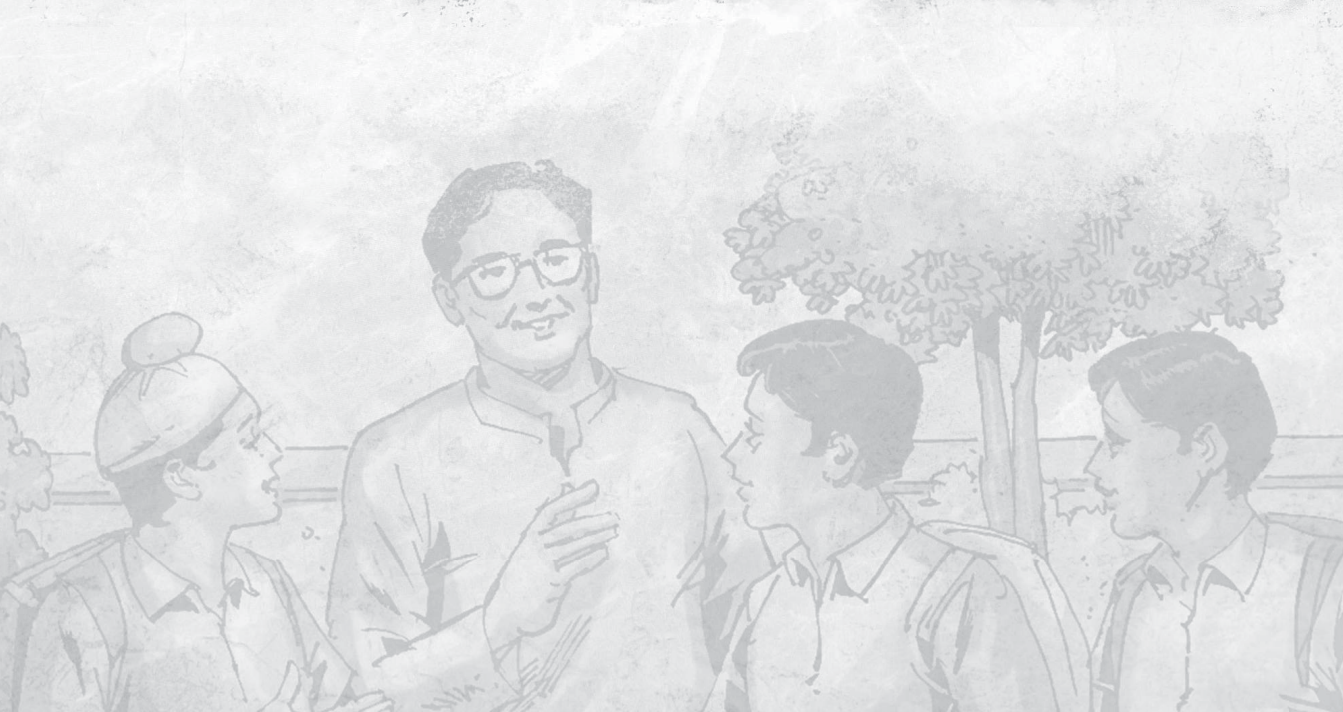
చాలా సులువుగా పరిగెత్తుతున్నాడు.

తను చాలా ఎనర్జిటిక్ గా ఉన్నాడు.

థాంక్ యూ! తను దానికి చాలా కష్ట పడ్డాడు!

వైకల్పం ఉన్న పెంపుడు జంతువులను ఎడాప్ట్ చేసుకోవడానికి మరియు వారి జీవిత నాణ్యతను మెరుగుపరచడానికి మార్గాలను కనుగొనడానికి వారి ప్రయత్నాలు మరింత మంచి సూక్ష్మనిష్ఠాయని గాయత్రి ఆశిల్చింది.

మన్ కీ బాత్

వాల.2

మన్ కీ బాత్ యొక్క రెండవ సంపుటం, ఒక వ్యక్తి యొక్క శక్తిని సెలబ్రేట్ చేసుకుంటూనే ఉంటుంది.

తన రేడియో కార్యక్రమంలో, ప్రధాన మంత్రి నరేంద్ర మోడీ తమ జీవితాలతో అద్భుతాలను చేసిన అనేక మంది పురుషులు మరియు మహిళల సహకారాన్ని హైలైట్ చేశారు.

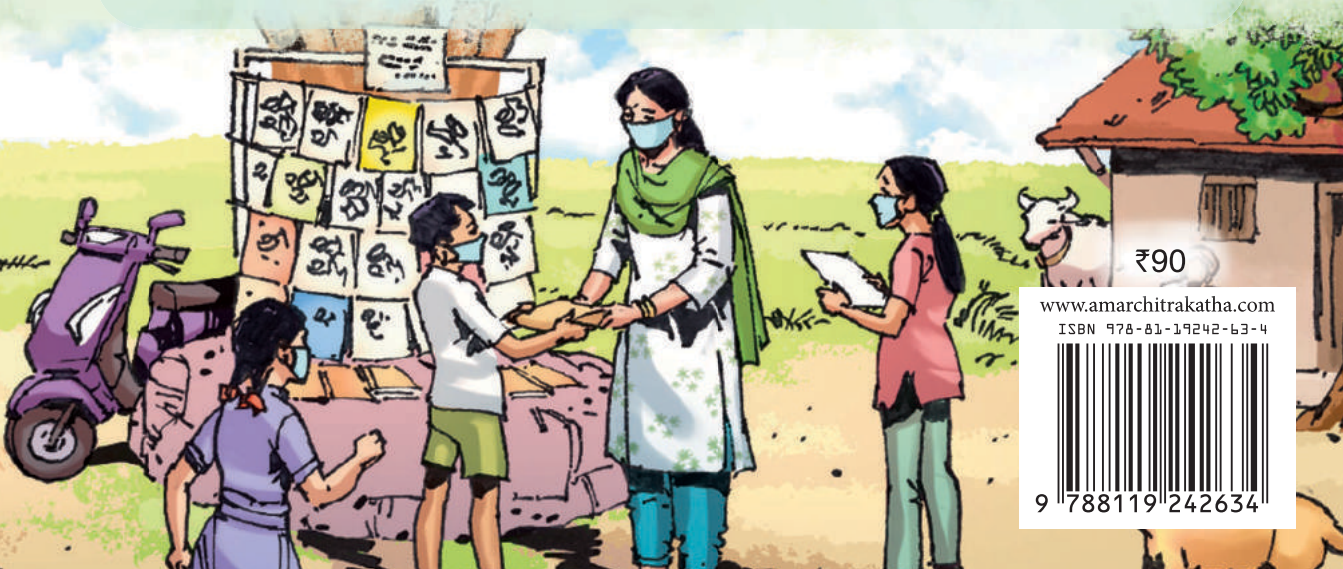
ఇవి నిజ జీవితంలోని హీరోల కథలు.

తోబుట్టువులను చూసుకునేందుకు చిన్నతనంలో బడి మానేసిన భాగీరథి అమ్మ, ముని మనవరాళ్లు ఉన్నప్పుడు చదువుకుని, 105 ఏళ్ల వయసులో నాలుగో తరగతి పరీక్షలో ఉత్తీర్ణత సాధించింది. ఎస్.ఎస్.

రాజప్పన్ ఐదేళ్ల వయసులో పోలియో బారిన పడినప్పటికీ, 63 ఏళ్ల వయసులో వెంబనాడ్ సరస్సులో అజాగ్రత్త పర్యాటకులు వేసే ప్లాస్టిక్ సీసాలు, ప్యాకెట్ల నుంచి శుభ్రం చేసే పనిలో పడ్డారు.

ఉషా దూబే, కోవిడ్ లాక్ డౌన్ సమయంలో, పేద కుటుంబాలలోని పిల్లలకు ఆన్ లైన్ క్లాసులు సాధ్యం కాదని గ్రహించారు.

కాబట్టి, ఆమె తన స్కూటర్ పై క్లాసుని వారి వద్దకు తీసుకెళ్లింది. మార్పును తీసుకురావడానికి పెద్ద మొత్తంలో డబ్బు లేదా పలుకుబడి అవసరం లేదు ఈ హీరోలు నిరూపించారు.

₹90

www.amarchitrakatha.com

ISBN 978-81-19242-63-4

9 788119 242634